ഡിജിറ്റൽ സുപ്രീം കോർട്ട് റിപ്പോർട്ട്സ്

[2024] 1 S.C.R. 642

നിരാകരണ പത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം ഭാരത സർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ.ഐ.സി.ടി.ഇ.യുടെ അനുവാദിനി എന്ന നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാര കക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2024] 1 SCR 642: 2024 INSC 53

M/s.മംഗളം പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോട്ടയം

vs

ആദായ നികുതി കമ്മീഷണർ, കോട്ടയം

(സിവിൽ അപ്പീൽ 8580-8582 / 2011)

23 ജനുവരി 2024

[ജസ്റ്റിസ് ബി.വി.നാഗരത്ന, ജസ്റ്റിസ് ഉജ്ജൽ ഭുയൻ*]

പരിഗണനാവിഷയം

1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമം വകുപ്പ് 148 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു പിന്നാലെ പൂർത്തിയാക്കിയ നികുതിനിർണ്ണയം-പുനർനികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നത്—ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 147 പ്രകാരം നിലനിൽക്കുമോ അതോ നിയമത്തിനെതിരാണോ.

തലവാചകക്കുറിപ്പുകൾ

ആദായനികുതി നിയമം, 1961 – വകുപ്പുകൾ 147 ഉം 148 ഉം – വകുപ്പ് 147 പ്രകാരം പൂർത്തിയാക്കിയ നികുതിനിർണ്ണയം-പുനർനികുതിനിർണ്ണയം വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു പിന്നാലെ പുനരെടുക്കുന്നത് – സാധുത:

വിധിച്ചു: വായ്പ ലഭിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ ബാങ്കിന് സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 1993-94 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിദായകൻ പിന്നീട് സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി, ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പോയ വരുമാനമുണ്ടെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിഗമനത്തിലെത്തുകയും പുനർമൂല്യനിർണയ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്തരം ബാലൻസ് ഷീറ്റിനു പുറമേ, നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിദായകന്റെ വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൈവശം മറ്റ് വിവരങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല - നികുതിദായകൻ തെറ്റായ ഒരു പ്രസ്താവവും നടത്തിയിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ, നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിദായകന്റെ വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണെന്നും അതിനാൽ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയെന്നും നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിന്നീട് നടത്തിയ

[2024] 1 S.C.R. 642

ആത്മനിഷ്ഠമായ വിശകലനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല – ഇത് കേവലം അഭിപ്രായ മാറ്റം മാത്രമായിരുന്നു; അത് നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമാവില്ല – നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം സാധാരണ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല – അത്തരം റിട്ടേൺ പിഴവുള്ള ഒന്നായിരിക്കാം, പക്ഷേ തീർച്ചയായും അസാധുവല്ല – കൂടാതെ, നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ, റിട്ടേണുകൾ പിഴവുള്ളതാണെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു പ്രസ്താവവും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല – വകുപ്പ് പിടിച്ചെടുത്തതിനാൽ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം സാധാരണ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൃത്യമായി അന്വേഷിച്ച ടെന്റ്റീവ് ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും വരുമാനത്തിന്റെ മറ്റ് വിശദാംശങ്ങളും ചേർത്തിരുന്നതായി തന്റെ വാദങ്ങളിൽ നികുതിദായകൻ സമർത്ഥിച്ചു. അതിനാൽ, നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ പുനർനികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന് ട്രൈബ്യൂണൽ വിധിച്ചത് ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു – ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ അസാധുവാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി– ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. **[ഖണ്ഡികകൾ 41–45]**

ആദായ നികുതി നിയമം, 1961 – വകുപ്പ് 147 – നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ ശ്രദ്ധയിൽപെടാതെ പോകുന്ന വരുമാനം – 'പൂർണ്ണവും സത്യസന്ധവുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ' – അതിന്റെ അർത്ഥം:

വിധിച്ചു: 'വെളിപ്പെടുത്തൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുക, തുറന്നുകാട്ടുക, അനാവരണം ചെയ്യുക അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുക എന്നാണ്– 'സത്യം' എന്ന വാക്ക് ഒരു വസ്തുതയെയോ വാദത്തെയോ ശരിയോ കൃത്യമോ യഥാർത്ഥമോ സത്യസന്ധമോ ആയി യോഗ്യമാക്കുന്നു – 'പൂർണ്ണം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പൂർത്തിയായത് എന്നാണ് – യഥാർത്ഥമായി വെളിപ്പെടുന്ന മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന വരുമാനം ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദായകനുമായി സംബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം – സാമ്പത്തിക രേഖകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പൂർണ്ണമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത് എല്ലാ വസ്തുതകളും പ്രധാനപ്പെട്ട വിവരങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തണം എന്നാണ് – അതിനാൽ, 'പൂർണ്ണവും സത്യസന്ധവുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നികുതിദായകൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന വരുമാന റിട്ടേൺ സ്വമേധയാ ഫയൽ ചെയ്യുക എന്നതാണ് – നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് സാധാരണയായി കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളോ മറ്റ് ഭൗതിക തെളിവുകളോ ഹാജരാക്കുന്നത് സത്യവും പൂർണ്ണവുമായ വെളിപ്പെടുത്തലിന് തുല്യമല്ല. **[ഖണ്ഡിക 31]**

[2024] 1 S.C.R. 642

ആദായ നികുതി നിയമം, 1961 – വകുപ്പ് 147 – നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പോകുന്ന വരുമാനം– മൂല്യ നിർണ്ണയ നടപടികൾ പ്രകാരം "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന പ്രയോഗം:

വിധിച്ചു: അഭിപ്രായം സ്വരൂപിച്ച് പിന്നീട് അതിൽ മാറ്റമുണ്ടാവുന്നതിനെ "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നു – നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു പ്രത്യേക പ്രശ്നത്തിൽ തന്റെ ചിന്താഫലമായി നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ബോധ്യം രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം – അതിനാൽ, ഒരു അഭിപ്രായ മാറ്റത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നതിൽ ഇടപെടുന്നതിന് മുമ്പ്, നികുതിചുമത്താവുന്ന വരുമാനം വിട്ടുപോയെന്ന ആരോപണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വിഷയത്തിൽ പ്രകടമായോ അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമായ സൂചനപ്രകാരമോ ഒരു അഭിപ്രായം നേരത്തെ നടത്തിയ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട് – നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് യുക്തിസഹമല്ലാത്തതോ ഉദ്ഗാർത്ഥമുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ അശ്രദ്ധമോ ആണെങ്കിൽ, നിർദ്ദിഷ്ട പുനർനികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ ഉയരുന്ന ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്ന് പറയുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. **[ഖണ്ഡിക 36]**

ആദായ നികുതി നിയമം, 1961 – വകുപ്പ് 139 – ആദായനികുതി റിട്ടേൺ – തന്റെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്ത വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്താൻ നികുതിദായകനുള്ള ബാധ്യത:

വിധിച്ചു: മുൻ വർഷത്തെ അത്തരം വരുമാനം ആദായനികുതി ബാധ്യതയില്ലാത്ത പരമാവധി തുക കവിയുന്നുവെങ്കിൽ, തന്റെ മൊത്തം വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു റിട്ടേൺ സ്വമേധയാ നൽകാൻ വകുപ്പ് 139 ഓരോ വ്യക്തിക്കും ബാധ്യത നൽകുന്നു – കൂടാതെ, ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്താൻ നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ് – നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രാഥമികവും പ്രസക്തവുമായ വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് നികുതിദായകന്റെ ആകെയുള്ള കടമ – നികുതിദായകൻ പ്രാഥമിക വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാധ്യത നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനിലേക്ക് മാറും. **[ഖണ്ഡിക 41]**

വകുപ്പ് 139 – നികുതി റിട്ടേൺ – അസാധുവായ റിട്ടേൺ ആയി കണക്കാക്കേണ്ടത് എപ്പോൾ:

[2024] 1 S.C.R. 642

വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 139 (9) പ്രകാരം നികുതിദായകൻ നൽകിയ വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേണിൽ പിഴവുണ്ടെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് നികുതിദായകനെ വിവരം അറിയിക്കുകയും അത്തരം അറിയിപ്പ് ലഭിച്ച തീയതി മുതൽ പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം കൂടുതൽ കാലയളവിനുള്ളിൽ തകരാർ പരിഹരിക്കാൻ, തന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ, അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യാം – ബാധ്യത വിലയിരുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേലാണ് – അദ്ദേഹം വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ ഒരു പിഴവുള്ള റിട്ടേണായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല – നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ അനുവദനീയമായ കൂടുതൽ കാലയളവിനുള്ളിൽ തകരാർ പരിഹരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, റിട്ടേൺ അസാധുവായ റിട്ടേണായി കണക്കാക്കും – അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, നികുതിദായകൻ റിട്ടേൺ നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടും. **[ഖണ്ഡിക 24.1–24.2]**

ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കേസുകൾ

കൽക്കട്ട ഡിസ്കൗണ്ട് കമ്പനി ക്ലിപ്തം vs ആദായ നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, [1961] 2 SCR 241 : (1961) 41 ITR 1991 – **ആധാരമാക്കി.**

M/s ഫൂൽ ചന്ദ് ബജ്രംഗ് ലാൽ vs ആദായ നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, [1993] 1 Suppl, SCR 28 : (1993) 4 SCC 77; ശ്രീകൃഷ്ണ പ്രൈവറ്റ് ക്ലിപ്തം vs ഐടിഒ, കൽക്കട്ട, [1996] 3 Suppl. SCR 627: (1996) 9 SCC 534; സിഐടി, ഡൽഹി vs കെൽവിനേറ്റർ ഓഫ് ഇന്ത്യ ക്ലിപ്തം, [2010] 1 SCR 768: (2010) 2 SCC 723; സിഐടി vs ബിമൽ കുമാർ ദമാനി, (2003) 261 ITR 87 (കൽക്കട്ട); ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ vs ലക്ഷ്മണി മേവൽ ദാസ്, [1976] 3 SCR 956: 1976 (3) SCC 757 : 1976 (103) ITR 437 – **പരാമർശിച്ചു.**

ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളും ആനുകാലികഗ്രന്ഥങ്ങളും

പി.രാമനാഥ അയ്യർ, അഡ്വാൻസ്ഡ് ലോ ലെക്സിക്കൺ, വാല്യം 2, പതിപ്പ് 6 – പരാമർശിച്ചു.

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

ആദായ നികുതി നിയമം, 1961; പ്രത്യക്ഷ നികുതി നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം, 1987

സൂചകപദങ്ങളുടെ പട്ടിക

[2024] 1 S.C.R. 642

ആദായനികുതി നിയമശാസ്ത്രം; പൂർത്തിയാക്കിയ നികുതിനിർണ്ണയം; പുനർനികുതിനിർണ്ണയം; സെർച്ച് ആൻഡ് സീഷർ നടപടികൾ; വെളിപ്പെടുത്തിയ വരുമാനം; കാലഹരണസമയം: നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കൽ; വീഴ്ച; വിശ്വസിക്കാനുള്ള കാരണം; സമയപരിധി; പൂർണ്ണവും സത്യസന്ധവുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ; അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ ഹാജരാക്കുന്നത്; അഭിപ്രായമാറ്റം.

കേസിന്റെ ഉത്ഭവം

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ 8580-8582 / 2011

ITA 400, 557/2009 ൽ എറണാകുളത്തുള്ള കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ 12.10.2009 ലെ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നിന്ന്.

അതോടൊപ്പം

സിവിൽ അപ്പീൽ 8599-8603, 8604, 8593-8598, 8583-8587, 8588-8592 / 2011

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായത്

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകർ രാഗേന്ദ് ബസന്ത്, മിസ് കൌശീതകി ശർമ്മ, മിസ് ലിസ് മാത്യു.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി എൻ.വെങ്കട്ടരാമൻ, അഭിഭാഷകർ എ.എസ്.ജി, ശ്യാം ഗോപാൽ, രാജ് ബഹാദൂർ യാദവ്, പ്രഹ്ലാദ് സിങ്, ശശാങ്ക് ബാജ്പേയി, സുയാശ് പാണ്ഡേ, പ്രശാന്ത് സിങ് ലി, ടി.എസ്. ശബരീഷ്.

പരമോന്നത കോടതിയുടെ വിധിന്യായം/ ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് ഉജ്ജൽ ഭ്രയാൻ.

1961 ലെ ആദായ നികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് നൽകിയതിനു പിന്നാലെ പൂർത്തീകരിച്ച നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നത് അതായത് വകുപ്പ് 147 പ്രകാരം

[2024] 1 S.C.R. 642

പുനർനിക്ഷേപത്തിനിർണ്ണയം നിയമപരമായി നിലനിക്കുന്നതാണോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിനെതിരാണോ എന്ന ആദായനികുതി നിയമശാസ്ത്രത്തിലെ ശാശ്വതമായ ചോദ്യം നിലവിലെ അപ്പീലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീണ്ടും ഈ കോടതിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ആദായനികുതി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ, കൊച്ചി ബെഞ്ച്, കൊച്ചി (ഇനിമുതൽ 'ട്രൈബ്യൂണൽ') പുനർനിക്ഷേപത്തിനിർണയ ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കി നിക്ഷേപദായകന് അനുകൂലമായി വിധിച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 260 എ പ്രകാരം റവന്യൂ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകളിൽ കേരള ഹൈക്കോടതി, അവർക്കനുകൂലമായി വിധിച്ച ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ അസാധുവാക്കി.

2. കേരള ഹൈക്കോടതി (ഇനിമുതൽ ഹ്രസ്വമായി "ഹൈക്കോടതി") പാസാക്കിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവുകളിൽ വ്രണിതനായി നിക്ഷേപദായകൻ ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകുന്നതിന് പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജികൾ ബോധിപ്പിക്കുകയും അനുമതി നൽകിയതിനു ശേഷം സിവിൽ അപ്പീലുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

3. അപ്പീൽവാദി / നിക്ഷേപദായകന് (അപ്പീൽവാദി എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നിക്ഷേപദായകൻ എന്നോ പരാമർശിക്കപ്പെടും) വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ രാഗേന്ദ് ബസന്ത്, എതിർകക്ഷി/ റവന്യൂവിനു (വീണ്ടും, എതിർകക്ഷി അല്ലെങ്കിൽ റവന്യൂ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടും) വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ ശ്യാം ഗോപാൽ എന്നിവരെ കോടതി കേട്ടു.

4. വസ്തുതകളുടെ ഒരു ഹ്രസ്വ വിവരണം ആവശ്യമാണ്.

5. സൗസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി, നമുക്ക് സിവിൽ അപ്പീൽ 8581, 8582/ 2011 (M/s മംഗളം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, കോട്ടയം vs. ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, കോട്ടയം) പരിശോധിക്കാം.

6. മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് സിവിൽ അപ്പീലുകൾ നിക്ഷേപനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളായ 1990–91,1991–92,1992–93 എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

7. 1994–95 നിക്ഷേപനിർണ്ണയ വർഷം മുതൽ ഒരു കമ്പനിയായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിക്ഷേപദായകൻ പ്രസക്തമായ സമയത്ത് ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനമായിരുന്നു. "മംഗളം" എന്ന ബ്രാൻഡ് നാമത്തിൽ നിരവധി ഭാഷകളിൽ പത്രം, ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകൾ, മറ്റ് ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ബിസിനസ്സ് നിക്ഷേപദായകൻ നടത്തുന്നു. 1994–95 നിക്ഷേപനിർണ്ണയ വർഷത്തിന് മുമ്പ്, പരിഗണനയിലുള്ള നിക്ഷേപനിർണ്ണയ

വർഷങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ, നികുതിദായകന്റെ പദവി പതിവായി ആദായനികുതി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം എന്നതായിരുന്നു.

8. 1990–91 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ, നികുതിദായകൻ 22.10.1991 ന് രൂപ.5,99,390.00 നഷ്ടം കാണിച്ച് വരുമാന റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്തു. തുടർന്ന്, നികുതിദായകൻ രൂപ 5,63,920.00 വരുമാനം കാണിക്കുന്ന ഒരു പുതുക്കിയ കണക്കു ഫയൽ ചെയ്തു. ആദായനികുതി വകുപ്പ് (വകുപ്പ്) 03.12.1995 ന് നടത്തിയ സെർച്ച് ആൻഡ് സീഷർ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ആ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ ഇതുവരെ തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും കാണിച്ച് നികുതിദായകൻ വരുമാന റിട്ടേണിനൊപ്പം ബാലൻസ് ഷീറ്റുകളൊന്നും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിദായകന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും പരിഗണനയിലുള്ള മുൻ വർഷത്തെ നികുതിദായകന്റെ വരവുകളും ചെലവുകളും വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വിവിധ വരുമാനസ്രോതസ്സുകളുടെയും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയും പരിഗണിച്ച ശേഷം വെളിപ്പെടുത്തിയ നികുതിയിൽ നികുതി നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143(3) പ്രകാരം 29.01.2992 ൽ പാസാക്കിയ നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഒരു ലക്ഷം രൂപ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

9. അതുപോലെ, 1991–1992 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ, 1990–1991 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച അതേ കാരണത്താൽ നികുതിദായകൻ വരുമാന റിട്ടേണിനൊപ്പം ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. രൂപ 21,66,760.00 രൂപയുടെ നഷ്ടം കാണിച്ച് 22.10.1991 ന് വരുമാന റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്തു. പുതുക്കിയ ലാഭനഷ്ട കണക്ക് പ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം രൂപ 8,21,24,873.00 ആയി കാണിക്കുന്നു. ഓഡിറ്റ് ബ്യൂറോ ഓഫ് സർക്കുലേഷൻ കണക്കുകളും സർട്ടിഫൈഡ് പെർഫോമൻസ് ഓഡിറ്റ് റിപ്പോർട്ടും അനുസരിച്ച് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറ്റവിൽപ്പന വരുമാനം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രൂപ 8,21,24,873.00 ന്റെ വിൽപ്പന വരുമാനം ഓഡിറ്റ് ബ്യൂറോ ഓഫ് സർക്കുലേഷൻ റിപ്പോർട്ടിലും പെർഫോമൻസ് ഓഡിറ്റ് റിപ്പോർട്ടിലും ലഭ്യമായ വസ്തുതകൾക്കും കണക്കുകൾക്കും അനുസൃതമായി ശരിയാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചു. പ്രസക്തമായ മുൻ വർഷത്തെ വരവും ചെലവും പരിഗണിച്ചതിനു ശേഷം നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ കണക്കുകൾ ഒരിക്കൽ കൂടി നോക്കിയെങ്കിലും നികുതിദായകന് വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിയാതെ ഉള്ള രൂപ 29,17,931.00 വരവ് ചെലവ് സ്റ്റേറ്റ്മെൻറിൽ കുറവുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തി. അതനുസരിച്ച്, ഈ തുക നികുതിദായകന്റെ മൊത്തം വരുമാനത്തിലേക്ക് ചേർത്തു. കൂടാതെ, നിരവധി ചെലവുകളുടെ കാര്യത്തിൽ നികുതിദായകന് ശരിയായ വൗച്ചറുകൾ ഹാജരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതനുസരിച്ച്, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (3) പ്രകാരം

പാസാക്കിയ 29.01.2022 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം നികുതിദായകന്റെ മൊത്തം വരുമാനത്തിൽ രൂപ.1,50,000.00 കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

10. 1992-1993 നികുതി നിർണ്ണയ വർഷത്തിലും, നികുതിദായകൻ 07.12.1992 ന് രൂപ 10,50,000.00 നഷ്ടം കാണിച്ച് കൊണ്ട് വരുമാന റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്തു, എന്നാൽ പിന്നീട് രൂപ 44,75,212.00 രൂപയുടെ നഷ്ടം കാണിച്ച് പുതുക്കിയ റിട്ടേൺ 28.01.1993 ന് ഫയൽ ചെയ്തു. മുൻ വർഷങ്ങളിലെന്നപോലെ, നികുതിദായകൻ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയോ അതേ കാരണത്താൽ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഫയൽ ചെയ്യുകയോ ചെയ്തില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നികുതിദായകൻ ആഴ്ചപതിപ്പുകളുടെ മൊത്തം വിൽപ്പന വരുമാനം രൂപ.7,16,95,530.00 രൂപയും പരസ്യ വരുമാനം രൂപ 40 ലക്ഷവും എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. മൂല്യത്തകർച്ച കണക്കാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ലാഭം രൂപ 41,63,500.00 ആയി കണക്കാക്കിയിരുന്നു.

10.1. ഓഡിറ്റ് ബ്യൂറോ ഓഫ് സർക്കുലേഷൻ നൽകിയ പെർഫോമൻസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ, സെയിൽ കമ്മീഷൻ അനുവദിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളുടെ മൊത്തം വിൽപ്പന വരുമാനം രൂപ 7,22,94,757.00 ആണെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിരീക്ഷിച്ചു. മുൻ വർഷങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ച ലാഭ ശതമാനം അനുസരിച്ച്, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മൂല്യത്തകർച്ചയ്ക്ക് മുമ്പ് ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിൽ നിന്നും മറ്റ് ആനുകാലികങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വരുമാനം 7.50 ശതമാനമായി കണക്കാക്കി, മൊത്തം വിറ്റുവരവായ രൂപ 7,22,94,757.00 ലേക്ക് രൂപ 40 ലക്ഷം പരസ്യവരവ് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളുടെയും ആനുകാലികങ്ങളുടെയും വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള മൊത്തം വരവ് രൂപ.7,62,94,757.00 ആണെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിറ്റുവരവിൽ 7.50% നിരക്കിൽ മൂല്യത്തകർച്ചയ്ക്ക് മുമ്പ് നേടിയ ലാഭം രൂപ 57,22,106.00 ആയി. ദിനപത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, നികുതിദായകൻ അവകാശപ്പെട്ട രൂപ 41,23,500.00 നഷ്ടത്തിനെതിരെ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രൂപ 22,95,872.00 നഷ്ടം കണക്കാക്കി. വിഷയത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് കണക്കിലെടുത്ത്, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 1992-1993 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിദായകന്റെ ബിസിനസ്സ് വരുമാനം 26.03.1993 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (3) പ്രകാരം പാസാക്കിയ നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം രൂപ 10,00,000.00 ആയി കണക്കാക്കി.

11. 1993-1994 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിദായകൻ വരുമാന റിട്ടേണിനൊപ്പം ലാഭനഷ്ട കണക്ക് അക്കൗണ്ടും ബാലൻസ് ഷീറ്റും സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ബാലൻസ് ഷീറ്റ് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നികുതിദായക സ്ഥാപനത്തിലെ എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും മൂലധന അക്കൗണ്ടിലെ ബാലൻസ് 31.03.1993 ലെ കണക്കനുസരിച്ച് രൂപ 1,85,75,455.00 ആണെന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, അതേസമയം പങ്കാളികളുടെ മൂലധനം 31.12.1985 ലെ കണക്കനുസരിച്ച് രൂപ 2,55,117.00 മാത്രമാണ്. നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ

പറയുന്നതനുസരിച്ച്, "മംഗളം ഫൈനാൻസ്" എന്ന പേരിൽ ബിസിനസ് ഉണ്ടായിരുന്ന പങ്കാളികളിൽ ഒരാളായ ശ്രീമതി.ക്ലാരമ്മ വർഗ്ഗീസ് ഒഴികെ മറ്റൊരു പങ്കാളിക്കും മറ്റ് ശ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് വരുമാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാ വർഷങ്ങളിലും കണക്കാക്കിയ വരുമാനം മൂലധനം 1985 മുതൽ 1993 വരെ രൂപ 1,83,20,338.00 (രൂപ.1,85,75,455.00 – രൂപ .2,55,117.00) വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ, 1988–1989 മുതൽ 1993–1994 വരെയുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതിദായകന്റേയും പങ്കാളികളുടെയും വരുമാനം പുനർനിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ആദായനികുതി കമ്മീഷണറുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ച ശേഷം, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും 29.03.2000 ന് നികുതിദായകന് നൽകുകയും ചെയ്തു.

12. 1990–1991 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 29.01.1992 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവിൽ അവസാനിച്ച വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ പുനർ നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ റിട്ടേണായി കണക്കാക്കാമെന്ന് നികുതിദായകൻ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അറിയിച്ചു. 1988–1989, 1989–1990 എന്നീ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ വരുമാനത്തിന്റെ നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൗസൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും ബാലൻസ് ഷീറ്റും നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പരിശോധിച്ച് മനസ്സിലാക്കി. മേൽപ്പറഞ്ഞ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സൗസൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പ നേടുന്നതിനായി മാത്രമാണ് തയ്യാറാക്കിയതെന്നും അതിനാൽ ആദായനികുതി വിലയിരുത്തലിന് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും നികുതിദായകന്റെ എതിർപ്പ് തള്ളിക്കളഞ്ഞു. സൗസൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് സമർപ്പിച്ച അക്കൗണ്ടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പുനർനികുതിനിർണയം നടത്തിയത്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 144/147 പ്രകാരം പാസാക്കിയ 21.03.2002 ലെ പുനർനികുതിനിർണയ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിദായകന്റെ മൊത്തം വരുമാനം രൂപ 29,66,910.00 ആയി കണക്കാക്കി, അതിനുശേഷം പങ്കാളികൾക്കിടയിൽ വരുമാനം നിർണ്ണയിച്ച് കൊണ്ട് ഉത്തരവ് പാസാക്കി.

13. അതുപോലെ, 1991–1992 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 21.03.2002 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 144/147 പ്രകാരം മൊത്തം വരുമാനം രൂപ 13,91,700.00 ആയി നിർണ്ണയിക്കുന്ന പുനർനികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പാസാക്കി. ഇതേത്തുടർന്ന്, പങ്കാളികൾക്കിടയിൽ വരുമാനം നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തു.

14. ഇതുവരെ 1992–1993 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നികുതിനിർ ണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 21.03.2002 ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 144/147 പ്രകാരം നികുതിദായകന്റെ മൊത്തം വരുമാനം രൂപ 25,06,660.00 ആയി നിർണ്ണയിച്ച പുനർനികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ്

പാസാക്കി. അതിനുശേഷം പുനർമൂല്യനിർണയ ക്രമത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച രീതിയിൽ പങ്കാളികൾക്കിടയിൽ വരുമാനം അനുവദിച്ചു.

15. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 1990-91, 1991-92, 1992-93 എന്നീ മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ രൂപ 50,96,041.00 എന്ന നിരക്കിൽ വിട്ടുപോയ വരുമാനം കണക്കാക്കിയതായി നമുക്ക് പരാമർശിക്കാം. മേൽപ്പറഞ്ഞ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതിദായകൻ പ്രഖ്യാപിച്ച വിൽപ്പനയ്ക്ക് ആനുപാതികമായി ഈ തുക മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിഭജിച്ചു:

ക്രം.നമ്പർ	നികുതിനിർണ്ണയ വർഷം	തുക
1	1990-91	രൂപ 19,05,476.00
2	1991-92	രൂപ 16,83,910.00
3	1992-93	രൂപ 15,06,655.00
ആകെ		രൂപ 50,86,041.00 (രൂപ 50,96,040.00 ആയി നിജപ്പെടുത്തി)

16. 1990-91,1991-92,1992-93 എന്നീ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് പുനർനികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾക്കെതിരെ, ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ അധികാരി അതായത്, ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ (അപ്പീൽ) IV കൊച്ചി (ചുരുക്കത്തിൽ ഇനിമുതൽ "സിഐടി (എ)") മുമ്പാകെ മൂന്ന് അപ്പീലുകൾ ബോധിപ്പിച്ചു; നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്തിയതായി നികുതിദായകൻ വാദിച്ചു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (3) പ്രകാരം നികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 147 ലെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച് പ്രസക്തമായ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷം അവസാനിച്ച് നാല് വർഷത്തിന് ശേഷം നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ അവസാനത്തെ കാലഹരണ സമയം അതായത്, 1992-93, 31.03.1997 ന് കാലഹരണപ്പെട്ടപ്പോൾ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസുകൾ 29.03.2000 ന് മാത്രമാണ് നികുതിദായകന് നൽകിയത്. അതിനാൽ, മൂന്ന് പുനർമൂല്യനിർണയ നടപടികളും കാലഹരണപ്പെട്ടു. വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ വിട്ടുപോയത് ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും നികുതിദായകൻ വാദിച്ചു. നിലവിലെ കേസിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്ക് അനുബന്ധ വിൽപ്പന വിറ്റുവരവിന് ആനുപാതികമായി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതായി

ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വരുമാനം നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് വകുപ്പ് 282 (2) പ്രകാരം, വകുപ്പ് 148 അനുസരിച്ച് നോട്ടീസ് ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്ഥാപനത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിന് നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും വാദിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിന് നോട്ടീസ് നൽകി. അതിനാൽ, അത്തരം അറിയിപ്പുകൾ സാധുതയുള്ളതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

16.1. നികുതിദായകൻ മുന്നോട്ട് വെച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വാദങ്ങളും സിഐടി (എ) നിരസിച്ചു. സിഐടി (എ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 139 (9) (എഫ്) നെ ആശ്രയിക്കുകയും അതിനുശേഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് നികുതിദായകൻ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ആവശ്യകതകളിൽ കുറവുണ്ടെന്നും വിധിച്ചു. നികുതിനിർണ്ണയം നടത്താൻ ആവശ്യമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നികുതിദായകൻ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, പുനർമൂല്യനിർണയ നടപടികൾക്ക് 147-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാലഹരണദോഷം ബാധിച്ചതായി പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് 26.02.2004 ലെ പൊതു അപ്പീൽ ഉത്തരവിൽ സിഐടി (എ) നിരീക്ഷിച്ചു. നികുതിദായകൻ ഉന്നയിച്ച മറ്റ് രണ്ട് അടിസ്ഥാനങ്ങളും ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ അധികാരി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, സി. ഐ. ടി (എ) വസ്തുതാപരമായ വശത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായ പരിശോധന നടത്തി, അതിനുശേഷം വിട്ടുപോയ വരുമാനത്തിന്റെ അളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇതേത്തുടർന്ന്, 1987-88 മുതൽ 1993-94 വരെയുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടാത്ത വരുമാനം രൂപ 1,44,02,560.00 ആയി നിശ്ചയിച്ച് സിഐടി (എ) നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ വർദ്ധന വരുത്തി. സിഐടി (എ) നിർദ്ദേശിച്ച മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ വിട്ടുപോയ വരുമാനത്തിന്റെ ആനുപാതിക വിഭജനം ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

ക്രമ നമ്പർ	നികുതിനിർണ്ണയ വർഷം	വിട്ടുപോയ വരുമാനം
1	1990-91	രൂപ 24,98,755.00
2	1991-92	രൂപ 23,01,204.00
3	1992-93	രൂപ 20,20,895.00
ആകെ		രൂപ 68,20,854.00

16.2 അങ്ങനെ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണക്കാക്കിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ മൊത്തം വിട്ടുപോയ വരുമാനം രൂപ 50,96,040.00 എന്നതിൽ നിന്ന്, CIT (A) അത്തരം വരുമാനം രൂപ 68,20,854.00 ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പുനർനിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തു.

16.3. എന്നിരുന്നാലും, 1986-87 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ വരുമാന റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്യുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ 31.12.1985 വരെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സമർപ്പിച്ചതായി അപ്പീൽ ഉത്തരവിൽ സിഐടി (എ) സൂചിപ്പിച്ചതായി പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. അടുത്ത ബാലൻസ് ഷീറ്റ് 31.03.1993 ന് സമർപ്പിച്ചു. സേർച്ച് ആൻഡ് സീഷർ പ്രവർത്തനത്തിലും വകുപ്പ് പ്രസക്ത വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ഇതുവരെ തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും ശരിയായ അക്കൗണ്ടുകൾ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന കാരണത്താൽ ഇടയിലെ കാലയളവിൽ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. പങ്കാളികളുടെ അക്കൗണ്ടുകൾ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ/പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച 31.03.1989 ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും സിഐടി (എ) കൂട്ടിച്ചേർത്തു. 1989-90 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ 26.03.2002 ലെ മുൻ അപ്പീൽ ഉത്തരവിൽ സിഐടി (എ) സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് നൽകിയ ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും ബാലൻസ് ഷീറ്റും വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ നടപടികളിൽ സിഐടി (എ) തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ അത്തരം കണ്ടെത്തലിനോട് യോജിക്കുകയും നികുതിദായകന്റെ വശമുള്ള മൂലധന, കറന്റ് അക്കൗണ്ട് ബാലൻസിലെ വർദ്ധനവിന്റെ വിശദീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഭാഗം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുമ്പാകെ 31.12.1985 നും 31.03.1993 നും സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യണമെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

17. സി. ഐ. ടി (എ) 26.02.2004-ലെ പൊതു അപ്പീൽ ഉത്തരവിനെതിരെ പരാതിപ്പെട്ട് നികുതിദായകൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ താഴെപ്പറയുന്ന മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചു:

(i) 1990-91 നികുതിനിർണ്ണയവർഷത്തിന് ITA 282(കൊച്ചി) / 2004
(ii) 1991-92 നികുതിനിർണ്ണയവർഷത്തിന് ITA 283(കൊച്ചി) / 2004
(iii) 1992-93 നികുതിനിർണ്ണയവർഷത്തിന് ITA 283(കൊച്ചി) / 2004

17.1. നികുതിദായകൻ ഫയൽ ചെയ്ത മൂന്ന് അപ്പീലുകളിൽ റവന്യൂവും എതിർ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

17.2. 29.10.2004 ലെ പൊതു ഉത്തരവിലൂടെ, നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ ട്രൈബ്യൂണൽ അനുവദിക്കുകയും സിഐടി (A) സ്ഥിരീകരിക്കുകയും വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള പുനർനികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയ പുനഃപരിശോധന ഏതെങ്കിലും പുതിയ വസ്തുതകളുടെയോ തെളിവുകളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെന്ന് ട്രൈബ്യൂണൽ

വിലയിരുത്തി. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനർനികുതിനിർണയ ഉത്തരവുകൾ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല; കാരണം, നികുതിദായകൻ തന്നെ നേരത്തെ നൽകിയ അപ്പീലിൽ അത്തരം ബാലൻസ് ഷീറ്റും ബാങ്കിന് നൽകിയ ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന് സിഐടി (എ) വിധിച്ചിരുന്നു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (3) പ്രകാരമാണ് യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കിയത്. അതിനാൽ, യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയ സമയത്ത് നികുതിദായകൻ നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, നികുതിദായകന്റെ കേസ് 147-ാം വകുപ്പിലെ പരിമിതിവ്യവസ്ഥയുടെ നാല് കോണുകൾക്കുള്ളിലാണെന്ന് ട്രൈബ്യൂണൽ വിലയിരുത്തി. തൽഫലമായി, പുനർനികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ കാലഹരണത്താൽ തടയപ്പെടുന്നു എന്നും അതിനാൽ അധികാരിതയില്ലാത്തതാണെന്നും വിധിച്ചു. നികുതിദായകന്റെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുമ്പോൾ, റവന്യൂ സമർപ്പിച്ച എതിർആക്ഷേപങ്ങൾ ട്രൈബ്യൂണൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

18. ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പൊതു ഉത്തരവിനെതിരെ, എതിർകക്ഷി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 260 എ പ്രകാരം 1990-91, 1991-92, 1992-93 എന്നീ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലേക്ക് ഹൈക്കോടതിയിൽ 2009 ലെ യഥാക്രമം 400, 557, 558 എന്നീ മൂന്ന് അപ്പീലുകൾ നൽകി. മൂന്ന് അപ്പീലുകളും ഹൈക്കോടതി 12.10.2009 ലെ പൊതു ഉത്തരവിലൂടെ അനുവദിച്ചു. ഹൈക്കോടതി പറയുന്നതനുസരിച്ച്, യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളും നികുതിദായകൻ പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തിയെന്ന ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കണ്ടെത്തൽ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും നികുതിദായകൻ പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ ഹൈക്കോടതി, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും കക്ഷികൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം അപ്പീലുകൾ പരിഗണിക്കാൻ അപ്പീലുകൾ ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

19. ഈ ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജികൾ അനുവദിച്ചതനുസരിച്ച് സിവിൽ അപ്പീലായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് നികുതിദായകൻ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തത്. നികുതിദായക സ്ഥാപനത്തിന്റെ പങ്കാളികളാണ് അനുബന്ധ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവ നിലവിലെ സിവിൽ അപ്പീലുകളുടെ ഫലത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

20. അപ്പീലിന് കീഴിലുള്ള വിധിയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന എതിർ സത്യവാങ്മൂലം എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹൈക്കോടതി വസ്തുതകളെയും നിയമത്തെയും ശരിയായി

വിലമതിക്കുകയും അതിനുശേഷം നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട് സാധുതയുള്ളതാണെന്ന് ന്യായമായ ഉത്തരവ് നൽകുകയും ചെയ്യുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു. നികുതിനിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്ത വസ്തുതകളും നികുതിദായകൻ പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 139 (9) അനുസരിച്ച്, വകുപ്പ് 139(9) ലെ ഏതെങ്കിലും ഉപ ഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരം റിട്ടേൺ പിഴവുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും ഒരു റിട്ടേൺ അസാധുവായി കണക്കാക്കേണ്ടത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നിർബന്ധമല്ല. നോട്ടീസ് നൽകേണ്ടത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരമാണ്. നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, റിട്ടേണും അതിൽ നടത്തിയ വിലയിരുത്തലും സാധുവായിരിക്കും.

20.1. ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രധാന വരുമാന സ്രോതസ്സായ പരസ്യ വരവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അക്കൗണ്ടുകൾ പോലും നികുതിദായകന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ, നികുതിദായകൻ എസ്റ്റിമേറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരസ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കാണിച്ചിരുന്നു.

20.2. 1989 മുതൽ 1990 വരെയുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾ മുതൽ തങ്ങൾ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളൊന്നും സൂക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നികുതിദായകൻ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ സമർപ്പിച്ച ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത ബാലൻസ് ഷീറ്റും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും കണ്ടെത്തി 1989 മുതൽ 1990 വരെയുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നതിന് നികുതിദായകനെതിരെ തെളിവായി ഉപയോഗിച്ചു. സ്റ്റേറ്റ്മെൻറിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ലാഭം ക്രെഡിറ്റ് സൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് മാത്രമാണെന്നും അതിനാൽ നികുതിനിർണ്ണയം പുനരെടുക്കുന്നത് റദ്ദാക്കണമെന്നും സി. ഐ. ടി (എ) ഫസ്റ്റ് അപ്പീൽ നടപടികളിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സിഐടി (എ) യുടെ കാഴ്ചപ്പാടിനോട് ട്രൈബ്യൂണൽ യോജിച്ചെങ്കിലും വകുപ്പ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. ഈ ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ (ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച) സ്ഥാപനത്തിലെ മൂലധന അക്കൗണ്ടിലെ പങ്കാളികളുടെ ബാലൻസ് 1993-1994 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റിലെ മൂലധനവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും അതിനുശേഷം വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകാൻ സാധ്യതയുള്ള വരുമാനം നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഹൈക്കോടതി ന്യായയുക്തമായും ശരിയായും സ്ഥിരീകരിച്ചു.

20.3 നികുതിദായകൻ നൽകിയ പരിമിതമായ വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആദ്യ നികുതിനിർണയം നടത്തിയതെന്ന് എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു. 31.3.89, 31.3.93 എന്നീ തീയതികളിൽ അവസാനിക്കുന്ന വർഷങ്ങൾക്കിടയിലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിലെ മൂലധനത്തിൽ ഉണ്ടായ വർദ്ധനവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പുനർ നികുതിനിർണയം നടത്തി. അഭിപ്രായമാറ്റം

കാരണമാണ് പുനർ നികുതിനിർണയം നടത്തിയത് എന്നത് എതിർകക്ഷി നിഷേധിച്ചു. 31.12.84 ന് അവസാനിക്കുന്ന കാലയളവിലേക്ക്, കണക്ക് പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കിയ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് വകുപ്പിന് ലഭ്യമായിരുന്നു. കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ പരിപാലിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന കാരണത്താൽ കണക്ക് പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കിയതും പൂർത്തിയാകാത്തതുമായ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ 1993-94 നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന വേളയിൽ 31.3.93 ന് അവസാനിക്കുന്ന കാലയളവിലെ കണക്ക് പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കിയ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്ന് വായ്പ ലഭ്യമാകുന്നതിനായി പ്രസ്തുത ബാങ്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കാനായി മാത്രം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതെന്ന്, മറ്റൊരു ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ രൂപത്തിൽ, നികുതിദായകൻ അവകാശപ്പെട്ട, 31.3.89 ന് അവസാനിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ കണക്കുകൾ കണ്ടെത്താനായി. 1993-94 നികുതിനിർണയ വർഷത്തിലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് പരിശോധന ഒഴിവാക്കിയത് 1989-90 മുതൽ 1992-93 വരെയുള്ള നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നികുതിനിർണയം നടത്തി കണക്കാക്കിയ വരുമാനവുമായി പൊരുത്തമുള്ളതല്ല മൂലധനത്തിൽ ഉണ്ടായ വർദ്ധനവ് എന്നാണ്. അത്തരത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്താണ് വകുപ്പ് 148 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസുകൾ നൽകപ്പെട്ടത്. 1990-91, 1991-92, 1992-93 എന്നീ നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങളിലെ ആദ്യ നികുതിനിർണയം യഥാക്രമം 29.1.92, 29.1.92, 26.3.93 എന്നീ തീയതികളിൽ പൂർത്തിയാക്കി. പുനർ നികുതിനിർണയം നടത്താൻ അടിസ്ഥാനമായി ഉപയോഗിച്ച 1993-94 നികുതിനിർണയ വർഷത്തെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ആദ്യ നികുതിനിർണയം നടത്തുന്ന വേളയിൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. ആദ്യ നികുതിനിർണയത്തിലും പുനർ നികുതിനിർണയത്തിലും നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. വസ്തുതകൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നതിനാൽ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസത്തിന്റെ ചോദ്യം ഉയർന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ എന്ന നിലയിൽ തുടർന്ന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജികൾ നിരസിക്കണമെന്ന് എതിർകക്ഷി അപേക്ഷിച്ചു.

21. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ രാഘവന്ത് ബസന്ത് ആരംഭത്തിൽ തന്നെ വാദിക്കുന്നത്, ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ശരിയായതും ശരിയായ രീതിയിൽ ന്യായവാദം നടത്തിയതുമായ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതി നടപടി ശരിയായിരുന്നു എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പുനസ്ഥാപിക്കുകയും വേണം.

21.1 : അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്, അപ്പീൽക്കാരൻ 'മംഗളം' എന്ന ഉൽപന്ന നാമത്തിൽ പത്രം, വാരികകൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഇടപാടുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനമാണ് എന്നാണ്. നിയമനുസൃതമായ ഒരു

നികുതിദായകൻ എന്ന നിലയിൽ അത് കണക്കുകൾ പരിപാലിക്കുകയും 1985-86 നികുതിനിർണയ വർഷം വരെയുള്ള വരുമാനത്തിന്റെ കണക്കുകൾക്കൊപ്പം ലാഭനഷ്ട കണക്കുകൾ, ബാലൻസ് ഷീറ്റ് എന്നിവ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. 31.12.85 ന് അപ്പീൽകാരന്റെ വ്യാപാര പരിസരങ്ങളിൽ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 132 പ്രകാരം വകുപ്പ് ഒരു തെരച്ചിൽ നടത്തി. പ്രസ്തുത തെരച്ചിലിൽ അപ്പീൽകാരന്റെ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ, രജിസ്റ്ററുകൾ എന്നിവ പിടിച്ചെടുത്തു. മേൽ പരാമർശിച്ച സംഭവത്താൽ, ശേഷമുള്ള കണക്കെടുപ്പ് വർഷങ്ങളിലേക്ക് കണക്ക് പുസ്തകത്തിലെ കണക്കുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ ഉചിതമായ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ പരിപാലിക്കാൻ അപ്പീൽക്കാരന് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അപ്പീൽകാരൻ പ്രാഥമിക കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ലാഭ-നഷ്ട കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. വരുമാനത്തിന്റെ കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നതിൽ അതിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് പണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സും ഉപയോഗവും സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനയും അത് തയ്യാറാക്കുമായിരുന്നു. ഓഡിറ്റ് ബ്യൂറോ ഓഫ് സർക്കുലേഷൻ അംഗമെന്ന നിലയിൽ അപ്പീൽക്കാരൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പത്രം, ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അച്ചടി, വിൽപ്പന സംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ അപ്പീൽക്കാരൻ പരിപാലിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.

21.2 : അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, പരിഗണിക്കുന്ന മൂന്ന് മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലേക്കുള്ള കണക്കുകൾ സമർപ്പിച്ചു എന്നാണ്. പണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സും ഉപയോഗവും കാണിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ ലാഭ, നഷ്ട കണക്കുകൾ എന്നിവ അത്തരം സമർപ്പണങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ നടത്തിയതിനുശേഷവും ചില വിലക്കുകൾ നൽകിയതിനു ശേഷവും നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം മൂന്ന് മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലെ മൂല്യനിർണയം നടത്തുകയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. 1993-94 മൂല്യനിർണയ വർഷത്തിൽ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ, കണക്ക് പരിശോധന നടത്തിയ ലാഭനഷ്ട കണക്കുകൾ, ബാലൻസ് ഷീറ്റ് എന്നിവ പരിപാലിച്ചിരുന്നുവെന്നും നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുമ്പാകെ ശരിയായ രീതിയിൽ അവ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം 27.1.94 ൽ 1993-94 നികുതിനിർണയ വർഷത്തേക്കുള്ള മൂല്യനിർണയ ഉത്തരവ് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാസാക്കി.

21.3 : പ്രസക്തമായ നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ച് 8 മുതൽ 10 വർഷ കാലത്തിനു ശേഷം 1990-91, 1991-92, 1992-93 നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങളിലേക്കുള്ള നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം ഇറക്കപ്പെട്ട 29.3.2000 ത്തിലെ നോട്ടീസുകൾ അപ്പീൽകാരന് നൽകപ്പെട്ടു. വിശദീകരണം ഇല്ലാത്ത വർദ്ധനവ് കാണിച്ച, 31.12.85 ൽ, കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ മൂലധന കണക്കുകളിലും കറന്റ് കണക്കുകളും 1993-94 മൂല്യനിർണയ വർഷത്തേക്കുള്ള സമർപ്പിച്ച കണക്കുകൾക്കൊപ്പം സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ നികുതി സ്ഥാപനത്തിന്റെ കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ കറണ്ട് കണക്കുകളും മൂലധന കണക്കുകളും

താരതമ്യപെടുത്തൽ ആയിരുന്നു പുനർ മൂല്യനിർണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. വായ്പ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച, പ്രസ്തുത ബാങ്കിൽ നിന്ന് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിച്ച 1988-89 മൂല്യനിർണയ വർഷത്തെ വരവ് ചിലവ് വിവര പട്ടികയിൽ നികുതി വകുപ്പ് ആശ്രയിച്ചു. അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്, അത്തരമൊരു താരതമ്യത്തിൽ 1990-91 19991-92, 1992-93 മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലേക്കുള്ള ലാഭം 18657246 രൂപ ആണ് എന്ന തെറ്റായ അനുമാനത്തിലേക്ക് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നാണ്. പ്രസ്തുത വർഷങ്ങളിലെ നികുതിനിർണയം 1664518 രൂപ മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ 169728 രൂപയുടെ വരുമാനത്തിന് മേൽ പര്യാപ്തമായ മൂല്യനിർണയം നടന്നില്ല.

21.4 : അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, പുനർ നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമ വേളയിൽ നികുതി വകുപ്പ് പിടിച്ചെടുത്ത പുസ്തകങ്ങൾ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിന് നികുതിദായകൻ അപേക്ഷിച്ചു എന്നാണ്. ചില പുസ്തകങ്ങൾ തിരിച്ചു നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പിടിച്ചെടുത്തതായ മുഴുവൻ രേഖകളും തിരിച്ചു നൽകിയിരുന്നില്ല. അതൊരു പഴയ വിഷയമായിരുന്നതിനാൽ പഴയ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ പ്രതിനിധിയുമായി പര്യാലോചന നടത്തുന്നതിനുള്ള സമയം നികുതിദായകൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സമയം അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 144/147 പ്രകാരം പുനർ നികുതിനിർണയ ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കുകയും ചെയ്തു. 1986 മുതൽ 1993 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ മൂലധന കണക്കുകൾ, കറണ്ട് കണക്കുകൾ എന്നിവയിൽ ഉണ്ടായ വർദ്ധനവിന്റെ താരതമ്യത്തിലാണ് പുനർനികുതിനിർണയം നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത്, സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്നും നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിച്ച 1989-90 നികുതിനിർണയ വർഷത്തിലെ വരവ് ചെലവ് വിവരപ്പട്ടിക യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതും കറണ്ട് കണക്കുകളും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നും, വകുപ്പ്, രേഖകൾ പിടിച്ചെടുത്തതിന്റെ കാരണത്താൽ ഉണ്ടായ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ ഏകദേശ/താൽക്കാലിക കണക്കുകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അവ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത് എന്നും അതും ബാങ്കിൽ നിന്നും വായ്പ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി മാത്രമായിരുന്നു എന്നുമുള്ള കാരണത്താൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നുമാണ്.

21.5 നികുതിദായകന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം കണക്കുകളുടെയും മുഴുവൻ രേഖകളുടെയും അഭാവത്തിൽ പോലും നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പ്രകാരം ആവശ്യമായ രേഖകളും വിശദാംശങ്ങളും സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് വിധിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ ആദ്യ നികുതിനിർണയം പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പ്രകാരമുള്ള

വിശദാംശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും നികുതിനിർണയം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായും ശരിയായി നികുതിദായകൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല എന്നാണ്.

അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പ്രകാരം വിശദാംശങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുമ്പോൾ ആദ്യ നികുതിനിർണയം അസാധുവായി വിധിക്കപ്പെടും എന്നാണ്. എന്നാൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മേൽ പരാമർശിച്ച നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെ പകരം നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം നികുതിനിർണയം പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പ്രകാരം വിശദാംശങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുന്നത് പ്രസക്തമായ നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ച് 8 മുതൽ 10 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം നികുതിനിർണയം വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നതിന് ന്യായീകരിക്കുന്ന തരത്തിൽ വസ്തുതകൾ വെളിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്ന അനുമാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

21.6 : നികുതിദായകൻ സ്ഥിരമായ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ പരിപാലിച്ചിരുന്നില്ല എങ്കിലും നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുമ്പാകെ നികുതിനിർണയം നടത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ പ്രസക്തമായ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് അഭിഭാഷകൻ ആവർത്തിക്കുന്നു. പണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സ് സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ, ലാഭ, നഷ്ട കണക്കുകൾ നികുതി സ്ഥാപനത്തിന്റെ പങ്കാളികളുടെ മൂലധന, കറണ്ട് കണക്കുകളിലെ വർദ്ധനവ് പ്രതിഫലിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സ്, നിക്ഷേപം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകൾ തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മേൽ പരാമർശിച്ച മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിദായകനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ നികുതിനിർണയം, നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം പൂർത്തീകരിച്ചത് പ്രസ്തുത വിശദാംശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആയിരുന്നു.

21.7 : നികുതിദായകന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, പ്രസക്തമായ മൂന്ന് മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്നും വരുമാനനികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യതയുള്ള വരുമാനം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണം കണ്ടെത്താൻ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗത്തിനു മുമ്പാകെ പ്രത്യേകമായ ഒരു വിവരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. പുനർ നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതിനുള്ള ഒരേയൊരു കാരണം, ഉചിതമായ വിശദീകരണം നൽകാൻ കഴിയാതിരുന്ന, 1985–86 നികുതിനിർണയ വർഷത്തെ നികുതിദായക സ്ഥാപനത്തിന്റെ പങ്കാളികളുടെ മൂലധന, കറണ്ട് കണക്കുകൾ

തമ്മിലും 1993-94 നികുതിനിർണയ വർഷത്തെ നികുതിദായക സ്ഥാപനത്തിന്റെ പങ്കാളികളുടെ മൂലധന, കറണ്ട് കണക്കുകൾ തമ്മിലും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഒരു വർദ്ധനവ് കാണുന്നു എന്നത് മാത്രമായിരുന്നു. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചതായ 1989-90 നികുതിനിർണയ വർഷത്തെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ആണ് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മേൽ പരാമർശിച്ച അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇരു കാരണങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ച് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം, പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടതായ മൂല്യനിർണയങ്ങൾ പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ നികുതി വകുപ്പിന് ആരംഭിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. സി.ഐ.ടി (എ) 1989-90 നികുതിനിർണയ വർഷത്തിലേക്കുള്ള നികുതിദായകന്റെ അപ്പീലിൽ ബാങ്കിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട അത്തരമൊരു വരവ് ചിലവ് വിവര പട്ടിക വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്ന് വിധിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ആദ്യ നികുതിനിർണയത്തെ തുടർന്ന് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിക്കുന്ന പ്രസക്തമായതും വിശ്വാസയോഗ്യതമായതും പ്രത്യേകമായതുമായ വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് ഒരു നികുതിനിർണയം പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായാധികാരം ഒരു നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിക്കുന്നത് എന്നും മറിച്ചുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ അല്ല എന്നും അഭിഭാഷകൻ ആവർത്തിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സമർപ്പണത്തിന് പിന്തുണ എന്ന നിലയിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇനി പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു :

1. ഫൂൽ ചന്ദ് ബജരംഗ് ലാൽ v വരുമാനം നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (1993) 4 എസ്.സി.സി 77.

2. ശ്രീകൃഷ്ണ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v വരുമാന നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൽക്കത്ത (1996) 9 എസ്.സി.സി 534.

21.8 : തന്റെ വാദങ്ങളുടെ സാരാംശത്തിൽ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, ട്രിബ്യൂണൽ ശരിയായ നിലയിൽ വിധിച്ചത് പോലെ കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ കണക്കുകൾ താരതമ്യം ചെയ്തപ്പോൾ നികുതി നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ടായ അഭിപ്രായത്തിലെ മാറ്റം കാരണമാണ് പുനർ നികുതിനിർണയം ഉണ്ടായത് എന്നാണ്. പുതിയതായി ചേർക്കപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും രേഖകളുടെയോ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ല അത്. മാറ്റമില്ലാത്ത വസ്തുതകളിലേക്ക് പുതിയതായ അഭിപ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് ആദ്യ നികുതിനിർണയം നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പുനരവലോകനം നടത്തിയത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, സി.ഐ.ടി ഡൽഹി v കെലിമിനേറ്റർ ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് (2019) 2 എസ്.സി.സി 723 കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചത് പോലെ നിയമം അനുവദിക്കാത്ത പുനർ നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റമാണ് ഇത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ്

റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നും ട്രിബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

22. എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ശ്യാം ഗോപാൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ വാദിക്കുന്നത്, സിവിൽ അപ്പീലുകളിൽ ഒരു യോഗ്യതയും ഇല്ല എന്നും അതിനാൽ അവ നിരസിക്കപ്പെടണം എന്നുമാണ്.

22.1 : നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 145.1 ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത് ഇടപാടുകളിൽ നിന്നുള്ള ലാഭത്തിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കണക്കു കൂട്ടേണ്ടത് നികുതിദായകൻ സാധാരണഗതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന, പണം അല്ലെങ്കിൽ വാണിജ്യ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചായിരിക്കണം എന്നാണ്. നികുതിദായകൻ സ്വീകരിച്ചതായ കണക്കെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടും അത്തരത്തിൽ പരിപാലിക്കപ്പെടുന്ന കണക്കുപുസ്തകങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമാണ് ഇടപാടുകളിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കണക്കാക്കേണ്ടത് എന്നതിനാൽ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാൻ നികുതിദായകന് ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പ്രകാരമുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ എങ്കിലും സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.

22.2 : നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്, കണക്കുപുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും മേൽ പരാമർശിച്ച വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ആവശ്യമുള്ള വിവരം നൽകാൻ നികുതിദായകന് ബാധ്യതയുണ്ട് എന്നാണ്. മേൽ പരാമർശിച്ച വിവരം വെളിപ്പെടുത്താത്തതും ഏകദേശ കണക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവരങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതുമായ നികുതിദായകൻ, മൂല്യനിർണയത്തിന് ആവശ്യമായ മുഴുവൻ വസ്തുതകളും പൂർണമായും സത്യസന്ധമായ രീതിയിലും വെളിപ്പെടുത്തി എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

22.3 : ശ്രീ ഗോപാലിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ നികുതിനിർണയത്തിന് ആവശ്യമായ മുഴുവൻ രേഖകളും പൂർണമായും സത്യസന്ധമായ രീതിയിലും നികുതിദായകൻ വെളിപ്പെടുത്തി എന്ന് വിധിച്ചതിൽ ട്രിബ്യൂണലിന് തെറ്റുപറ്റി എന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ട്രിബ്യൂണൽ കേസിന്റെ യോഗ്യത പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. പകരം നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിയെന്ന് കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്ന രേഖകൾ ലഭ്യമായിരുന്നില്ല എന്ന് ട്രിബ്യൂണൽ വിധിച്ചു.

[2024] 1 S.C.R. 642

22.4 : റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, 1986-87 നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ പ്രസക്തമായ, 31.12. 85 ലെ വരവ് ചെലവ് വിവരപ്പട്ടികയും 1994-95 നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ പ്രസക്തമായ, 31.3.94 ലെ വരവ് ചെലവ് വിവരപട്ടികയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി അവലോകനം നടത്തി എന്നും കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ മൂലധന, കറണ്ട് കണക്കുകളിൽ വിശദീകരണം നൽകപ്പെടാത്ത വർദ്ധനവ് കണ്ടെത്തിയിന്നുമാണ്. അതല്ലാതെ കൂട്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ വിശദീകരണം നൽകാത്ത ലാഭങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും സൂചിപ്പിച്ച സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്നുള്ള 1988-89 നികുതിനിർണയ വർഷത്തെ വരവ് ചെലവ് വിവരപ്പട്ടികയും മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം ആണ് പുനർനികുതിനിർണയ നടപടിക്രമങ്ങളിലേക്ക് കടന്നത്. ഒന്നാം അപ്പീൽ അധികാരിയായ സി.ഐ.ടി (എ) നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പുനർ നികുതിനിർണയ ഉത്തരവുകൾ ശരിവെക്കുക മാത്രമല്ല, ഹൈക്കോടതി പുനസ്ഥാപിച്ചതായ, മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ വരുമാനം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

22.5 : എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹ്രസ്വ സമർപ്പണങ്ങൾ നടത്തുകയും അതിൽനിന്നും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ നിയമത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളിലേക്ക് അതായത്, വകുപ്പ് 139.9, 143, 144, 145, 147, 148, 149, 151, 1989 ഏപ്രിൽ ഒന്നിനുമുമ്പും 1989 ഏപ്രിൽ ഒന്നിന് ശേഷവും ഉള്ളവയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. നികുതിദായകൻ വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് എന്നും അതിനാൽ നികുതി വകുപ്പിന് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 147 ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം അധിക കാലയളവിന് അർഹതയുണ്ട് എന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. മേൽ പരാമർശിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കി കാണുമ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം നൽകപ്പെട്ട നോട്ടീസുകൾ, നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 144, 147 എന്നിവ പ്രകാരം നൽകപ്പെട്ട പുനർ നികുതിനിർണയ ഉത്തരവുകൾ എന്നിവ കാലഹരണപരിമിതിക്കുള്ളിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

22.6 : നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകുന്നതിന്റെ സമയപരിധിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 149 പ്രത്യേകമായി അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ചു. 1.4.89 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിലയിൽ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം വകുപ്പ് 149.1.ബി. 3 പ്രകാരം പരിമിതി കാലയളവ്, നികുതി നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വരുമാനത്തിന്റെ അളവ്, പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ 50,000 രൂപയോ അതിൽ കൂടുതലോ അല്ലെങ്കിൽ, പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണയ വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ട് 10 വർഷത്തിലധികം ആയിട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്നാൽ ഏഴുവർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ നോട്ടീസ് നൽകപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ 50000 രൂപയ്ക്ക് മുകളിലുള്ള തുക മൂല്യനിർണയത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ 29.3.2000 ൽ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരം 1990-91 1991-92

1992-93 മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങളിലേക്കുള്ള നോട്ടീസുകൾ നൽകപ്പെട്ടത് പരിമിതി കാലയളവിനുള്ളിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു.

22.7 : കൽക്കത്ത ഡിസ്കൗണ്ട് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് v വരുമാനനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, (1961) 41 ഐ.ടി.ആർ 1991 കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിക്കുകയും മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുമ്പാകെ മൂല്യനിർണയത്തിന് പ്രസക്തമായ പ്രാഥമികമായ മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചുമതല നികുതിദായകനാണ് എന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാഥമികമായ മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും നൽകപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ചുമതല മൂല്യനിർണയ അധികാരികളിലേക്ക് മാറുന്നത്.

22.8 : ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പൂർണമായും ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് സിവിൽ അപ്പീലുകളുടെ നിരസിക്കൽ അഭിഭാഷകൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

23 : കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകർ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ കോടതി ഉചിതമായ രീതിയിൽ പരിഗണിച്ചു.

24 : ആരംഭത്തിൽ തന്നെ, നിലവിലെ കേസിൽ ബാധകമായ, പ്രസക്തമായ സമയത്ത് നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിലയിൽ, നിയമത്തിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ കോടതി ഉദ്ധരിക്കാം. വകുപ്പുകൾ 139 മുതൽ 158 വരെയുള്ളവ അടങ്ങുന്ന നിയമത്തിന്റെ അദ്ധ്യായം XIV പ്രതിപാദിക്കുന്നത് നികുതിനിർണയ നടപടിക്രമമാണ്. വകുപ്പ് 139 വരുമാന നികുതി കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാക്കുന്നു. പ്രസക്തമായ സമയത്ത്, ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രതിപാദിച്ചത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ മുൻ വർഷത്തിൽ നിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി മൂല്യനിർണയം നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ ആകെ വരുമാനം, വരുമാനം നികുതി ഈടാക്കാവുന്ന തുകയുടെ പരമാവധി കവിയുകയാണെങ്കിൽ അവസാന തീയതിയിലോ അതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റ് വിവരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുമാനം അല്ലെങ്കിൽ മുൻ വർഷത്തെ അത്തരം വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

24.1 : വകുപ്പ് 139.9.എഫ് പരാമർശിച്ചതിനാൽ വകുപ്പ് 139.9 പ്രകാരം നികുതിദായകൻ വരുമാനത്തിന്റെ കണക്കുകൾ സമർപ്പിച്ചത് പിഴവുള്ളതാണ് എന്ന് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കരുതുകയാണെങ്കിൽ അത് സംബന്ധിച്ച് നികുതിദായകന് വിവരം നൽകുന്നതിനും അത്തരത്തിലുള്ള വിവരം നൽകിയതിനു ശേഷം 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ നൽകപ്പെടുന്ന അത്തരം കാലയളവിനുള്ളിൽ പിഴവ് പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം നികുതിദായകന് നൽകുന്നതിനും തന്റെ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്

വരുമാനനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് കഴിയും എന്നത് കോടതി പരാമർശിക്കുന്നു. നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നത് അനുവദിച്ചതോ ആയ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ പിഴവ് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എങ്കിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട കണക്കുകൾ അസാധുവായ കണക്കുകൾ ആയി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ നികുതിദായകൻ കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടും. ഉപവകുപ്പ് 9 ൽ, അതുപ്രകാരം പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന മുഴുവൻ നിബന്ധനകളും പാലിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ വരുമാന നികുതി കണക്കുകൾ സമർപ്പിച്ചത് പിഴവുള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന വിശദീകരണം ഉണ്ട്. നികുതിദായകൻ കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ സ്ഥിരമായി പരിപാലിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും കണക്കുകൾക്കൊപ്പം ആകെ വരവുകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആദായം, ആകെ ലാഭം, ഇടപാടുകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലിന്റെ ആകെ ചെലവുകൾ, അറ്റലാഭം, അത്തരം തുകകൾ കണക്കാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ആകെ ചില്ലറ വായ്പക്കാരുടെ തുകകൾ, നിക്ഷേപങ്ങൾ, മുൻ വർഷത്തെ അവസാനത്തെ കാലയളവിൽ ഉണ്ടായ പണ ലഭ്യത എന്നിവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവന സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അത്തരമൊരു സമർപ്പണം അസാധുവായി കണക്കാക്കപ്പെടും എന്ന് വ്യവസ്ഥ എഫ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

24.2 : അത്തരത്തിൽ, നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യതയില്ലാത്ത തുകയുടെ പരമാവധി കവിയുകയാണെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ മുൻ വർഷത്തിൽ വരുമാനം സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾ സ്വമേധയാ സമർപ്പിക്കാൻ മുഴുവൻ വ്യക്തികളെയും വകുപ്പ് 139 ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. ഉപവകുപ്പ് 9 പ്രകാരം നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വിവരം നൽകിയതിന് ശേഷവും നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ കണക്കുകളിൽ ഉണ്ടായ പിഴവ് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എങ്കിൽ കണക്കുകൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത് അസാധുവായി കണക്കാക്കപ്പെടും. വകുപ്പ് എഫ് പ്രകാരം കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ സ്ഥിരമായി പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല എങ്കിലും വരുമാനത്തിന്റെ കണക്കുകൾക്കൊപ്പം അറ്റാദായത്തിന്റെ കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവന സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അത് പിഴവുള്ളതായി കണക്കാക്കില്ല.

25. മൂല്യനിർണയത്തിന് മുമ്പാകെ നടത്തുന്ന അന്വേഷണം വകുപ്പ് 142 പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഉപവ വകുപ്പ് 1 പ്രകാരം മൂല്യനിർണയം നടത്താൻ ആവശ്യമായി വന്നേക്കാവുന്ന അത്തരം കണക്കുകൾ, വിവരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ രേഖകൾ സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കണക്കുകൾ സമർപ്പിച്ച നികുതിദായകന് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നോട്ടീസ് നൽകാവുന്നതാണ്. ഉപവകുപ്പ് 2 മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും ശേഖരിക്കുന്നതിന് മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആവശ്യമാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്ന അന്വേഷണം നടത്താൻ മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അധികാരം നൽകുന്നു. ഉപവകുപ്പ് 3, അന്വേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട രേഖയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്

നികുതിദായകനെ തന്റെ വാദങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള അവസരം നൽകാൻ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

26 : നികുതിനിർണയ വ്യവസ്ഥയായ വകുപ്പ് 143 ലേക്ക് ഇത് കോടതിയെ എത്തിക്കുന്നു. ഉപവകുപ്പ് 1 പ്രകാരം, വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 142.1 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസിനുള്ള മറുപടി എന്ന നിലയിൽ ഒരു കണക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിയമനുസരണേ മാറ്റങ്ങൾ നടത്താൻ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അധികാരമുണ്ട്. അതിനുശേഷം നികുതിദായകന് അടക്കേണ്ട തുക സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നു. നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 156 പ്രകാരം അത്തരത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന വിവരം ഒരു ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് ആയി ആണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്.

26.1 : ഉപവകുപ്പ് 2 പ്രതിപാദിക്കുന്നത് വകുപ്പ് 139 പ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 142.1 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസിനുള്ള പ്രതികരണം എന്ന നിലയിൽ ഒരു കണക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നികുതിദായകൻ പൂർണ്ണമായ വരുമാനം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ അധികമായി നഷ്ടം കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ നികുതി പൂർണമായി അടച്ചിട്ടില്ല എന്നത് പരിശോധിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ നടത്തിയ അവകാശവാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവ് ഹാജരാക്കുവാൻ ഒരു നോട്ടീസ് നികുതിദായാകന് നൽകാം എന്നാണ്.

26.2 : വകുപ്പ് 143.3 പ്രകാരം നികുതിദായകൻ ഹാജരാക്കുന്ന അത്തരം തെളിവുകൾ, നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രത്യേകമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തെളിവുകൾ, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച പ്രസക്തമായ മുഴുവൻ രേഖകൾ എന്നിവ പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം, നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് രേഖാമൂലമുള്ള ഉത്തരവിലൂടെ നികുതി, വരുമാനം അല്ലെങ്കിൽ നഷ്ടത്തിന്റെ മൂല്യനിർണയം നടത്താവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത നടപടിയിൽ അത്തരം നികുതിനിർണയം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ടുന്ന തുക അല്ലെങ്കിൽ നികുതിദായാകന് തിരിച്ചടവിന് അർഹതയുള്ള തുക മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിർണയിക്കണം.

27 : വകുപ്പ് 144 പ്രതിപാദിക്കുന്നത് മൂല്യനിർണയത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച തീരുമാനമെടുക്കൽ ആണ്. അത് പറയുന്നത് വകുപ്പ് 139.1 പ്രകാരം കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു വ്യക്തി വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 142.1 പ്രകാരം ഉള്ള നോട്ടീസിന്റെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ കണക്ക് സമർപ്പിച്ചു എങ്കിലും വകുപ്പ് 143.2 പ്രകാരം നൽകിയ നോട്ടീസിലെ നിബന്ധനകൾ മുഴുവൻ പാലിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ മുഴുവൻ രേഖകളും പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം നികുതിദായകന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം നൽകിയതിനു ശേഷവും തന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച

തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നികുതിനിർണയം നടത്താമെന്നും അത്തരം മൂല്യനിർണയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുക നിർണ്ണയിക്കാം എന്നുമാണ്.

28. ഇത്, പ്രധാനപ്പെട്ട വകുപ്പ് 147 ലേക്ക് കോടതിയെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു. 1987 ലെ പ്രത്യക്ഷ നികുതി നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമത്തിന് മുമ്പ് വകുപ്പ് 147 ഇപ്രകാരം പരാമർശിച്ചു:

147. മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുന്ന വരുമാനം –

(എ) വരുമാന നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുമ്പാകെ ഏതെങ്കിലും മൂല്യനിർണയ വർഷത്തിൽ വകുപ്പ് 139 പ്രകാരം കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് നികുതിദായകൻ വീഴ്ച വരുത്തുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വർഷത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂല്യനിർണയത്തിന് ആവശ്യമായിരുന്ന വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിവാക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ നികുതി ഈടാക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം ആ വർഷത്തെ മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ

ബി. നികുതിദായക ഭാഗത്തുനിന്ന് വ്യവസ്ഥ എ യിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒഴിവാക്കലുകളും വീഴ്ചകളും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത് നിലനിൽക്കെ തന്റെ കൈവശമുള്ള വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏതെങ്കിലും മൂല്യനിർണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായ വരുമാനം മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളവരുടെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി ഇനിമുതൽ പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങൾ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വകുപ്പുകൾ 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളയിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട മൂല്യനിർണയ വർഷത്തിൽ അത്തരം വരുമാനത്തിൽ നികുതിനിർണയം നടത്തുകയോ പുനർമൂല്യനിർണയം നടത്തുകയോ നഷ്ടം കണക്കാക്കുകയോ മൂല്യ തകർച്ച ഇളവുകൾ കണക്കാക്കുകയോ ചെയ്യണം.

28.1 : 1.4.89 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിലയിൽ പ്രത്യക്ഷ നികുതി നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം, 1987 വ്യവസ്ഥ ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടു. ശേഷം വകുപ്പ് 147 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു :

147. മൂല്യനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്ന വരുമാനം : അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാരണങ്ങളാൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏതെങ്കിലും നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ നികുതി ഈടാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമായിരുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എങ്കിൽ വകുപ്പ് 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളവരുടെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ, ഈ വകുപ്പിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കവേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് എത്തിയ വരുമാനം

നികുതിനിർണയം അല്ലെങ്കിൽ പുനർ നികുതി നിർണയം നടത്തുകയും ഇനിമുതൽ പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണയ വർഷങ്ങൾ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വകുപ്പുകൾ 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളയിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട മൂല്യനിർണയ വർഷത്തിൽ നഷ്ടം കണക്കാക്കുകയോ മൂല്യ തകർച്ച ഇളവുകൾ കണക്കാക്കുകയോ ചെയ്യണം.

28.2 : മേൽ പരാമർശിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് പോലെ 1.4.89 ന മുമ്പ് ഏതെങ്കിലും മൂല്യനിർണയ വർഷത്തിൽ വകുപ്പ് 139 പ്രകാരം കണക്കുകൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നികുതിദായകന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ വീഴ്ച കാരണം അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം നികുതിനിർണയം നടത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ മുഴുവൻ വസ്തുതകളും പൂർണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്നതിന്റെയും കാരണത്താൽ പ്രസ്തുത നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം ഒഴിവായി എന്നും അല്ലെങ്കിൽ മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് തന്റെ കൈവശമുള്ള വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും മൂല്യനിർണനായ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ട് എങ്കിൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പുനർ നികുതിനിർണയ നടത്താവുന്നതാണ്. എന്നാൽ 1.4.89 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിലയിൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള ആവശ്യത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായി. അതുപ്രകാരം അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഏതെങ്കിലും നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുന്ന എങ്കിൽ മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ അത്തരം വരുമാനം മൂല്യനിർണയം അല്ലെങ്കിൽ പുനർ മൂല്യനിർണയം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും. അതിനാൽ 1.4.89 ന ശേഷം പുനർമൂല്യനിർണയം നടത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം കൂടുതൽ വിശാലമാക്കപ്പെട്ടു.

28.3 : വകുപ്പ് 147 ൽ നിന്നും "വിശ്വസിക്കാൻ ഉണ്ടായ കാരണം" എന്ന വാക്കുകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതും പകരമായി "മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം" എന്ന വാക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടതും സംബന്ധിച്ച് നിരവധി സമർപ്പണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. അഭിഭാഷകർ "വിശ്വസിക്കാനുള്ള കാരണം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവിധ വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അത് വ്യവസ്ഥാപിതമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 147 ൽ നിന്നുള്ള അത്തരം ഒരു പ്രയോഗത്തിന്റെ ഒഴിവാക്കൽ മുമ്പ് നടത്തിയതായ നികുതിനിർണയം പുനരാരംഭിക്കുന്ന മൂല്യനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏകപക്ഷീയമായ അധികാരം നൽകുന്നു. അത്തരം ആശങ്കകൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി "വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം" എന്ന പ്രയോഗം വീണ്ടും അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 147 വീണ്ടും ഭേദഗതി ചെയ്തുകൊണ്ട് 1989 ലെ പ്രത്യക്ഷ നികുതി നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം

പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ചു. പ്രസ്തുത ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം 1989 പ്രത്യക്ഷ നികുതി നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) നിയമം ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു :

147. നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏതെങ്കിലും നികുതിനിർണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായ വരുമാനം മൂല്യനിർണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളവരുടെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി മൂല്യനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ, ഈ വകുപ്പിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കവേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് എത്തിയ വരുമാനം നികുതിനിർണയം അല്ലെങ്കിൽ പുനർ നികുതിനിർണയം നടത്തുകയും ഇനിമുതൽ പ്രസക്തമായ നികുതിനിർണയ വർഷങ്ങൾ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വകുപ്പുകൾ 148 മുതൽ 153 വരെയുള്ളയിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിനിർണയ വർഷത്തിൽ നഷ്ടം കണക്കാക്കുകയോ മൂല്യത്തകർച്ചാ ഇളവുകൾ കണക്കാക്കുകയോ ചെയ്യണം.

28.4 : അത്തരത്തിൽ പ്രസക്തമായ സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിലയിൽ വകുപ്പ് 147 പ്രതിപാദിക്കുന്നത്, നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏതെങ്കിലും മൂല്യനിർണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിയടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായ വരുമാനം നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 147 ലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കവേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് എത്തിയ വരുമാനം നികുതിനിർണയം അല്ലെങ്കിൽ പുനർ നികുതിനിർണയം നടത്താമെന്നാണ്.

29. വകുപ്പ് 148 പറയുന്നത്, നികുതിനിർണയം, പുനർ നികുതിനിർണയം എന്നിവ നടത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, വകുപ്പ് 147 പ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ തന്റെ വരുമാനം സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് നികുതിദായകനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നികുതിദായകന് ഒരു നോട്ടീസ് നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അയക്കണമെന്നാണ്.

30. അത്തരമൊരു നോട്ടീസ് വകുപ്പ് 149 നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്ന സമയപരിധിക്ക് വിധേയമായിരിക്കും. ഉപവകുപ്പ് 1.ബി പ്രകാരം നികുതി നികുതിനിർണയത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വരുമാനത്തിന്റെ അളവ് പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ 50,000 രൂപയോ അതിൽ കൂടുതലോ അല്ലെങ്കിൽ, പ്രസക്തമായ മൂല്യനിർണയ വർഷം അവസാനിച്ച് 7 വർഷം കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ എന്നാൽ 10 വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എങ്കിൽ വകുപ്പ് 148 പ്രകാരമുള്ള നോട്ടീസ് നൽകപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നാണ്.

31. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, 'വെളിപ്പെടുത്തൽ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വിശദമാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. പി രാമനാഥ അയ്യർ, അഡ്വാൻസ്ഡ് ലോ

ലക്ഷ്മിക്കോൺ, വാല്യം 2, പതിപ്പ് 6 പ്രകാരം 'വെളിപ്പെടുത്തുക' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം രഹസ്യമായിരുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നത് ആയ എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചയിലേക്കോ അറിവിലേക്കോ വെളിവാക്കുക എന്നതാണ്. സി.ഐ.ടി v ബിമൽ കുമാർ ദമനി (2003) 261 ഐ.ടി.ആർ 87 കൽക്കത്ത കേസ് പ്രകാരം, വെളിപ്പെടുത്തൽ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തൽ, പ്രത്യക്ഷമാക്കൽ, മറ നീക്കൽ, ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരൽ എന്നിവയാണ്. 'ശരിയായ' എന്ന വാക്ക് ഒരു വസ്തുതയെ അല്ലെങ്കിൽ വാദത്തെ ശരി ആയതായി, തീർച്ചയുള്ളതായി, വസ്തുതയായി, അല്ലെങ്കിൽ സത്യസന്ധമായി യോഗ്യതപ്പെടുത്തുന്നു. മറക്കപ്പെട്ട ഒരു വരുമാനത്തിന്റെ സത്യസന്ധമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ നികുതിദായകനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. സാമ്പത്തിക രേഖകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള മുഴുവൻ വെളിപ്പെടുത്തലും അർത്ഥമാക്കുന്നത് മുഴുവൻ രേഖകളും അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വിവരങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കണമെന്നാണ്. അതിനാൽ പൂർണ്ണമായതും ശരിയായതുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നികുതി അടക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ സ്വമേധയായുള്ള കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കലാണ്. സാധാരണ ഗതിയിൽ നികുതിനിർണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കണ്ടെത്താവുന്ന കണക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് രേഖകൾ പ്രകാരമുള്ള തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായതും സത്യസന്ധമായതും ആയ വെളിപ്പെടുത്തലായി കണക്കാക്കാൻ ആകില്ല.

32. ബാറിൽ ഉദ്ധരിച്ച ചില വിധിന്യായങ്ങൾ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്യാം. ഒന്നാമതായി, കൽക്കട്ട ഡിസ്കൗണ്ട് കമ്പനി ലിമിറ്റഡിലെ (മുകളിൽ) ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനമാണ്. 1922 ലെ ഇന്ത്യൻ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കേസായിരുന്നു അത്, ഇത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 147 ന് സമാനമാണ്. 1922 ലെ ഇന്ത്യൻ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിശദീകരിച്ച ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച്, നാല് വർഷത്തിനപ്പുറം എന്നാൽ എട്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ (അന്നുണ്ടായിരുന്ന കാലഹരണകാലാവധി പ്രകാരം) ഒരു നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്തുന്നതിന് നോട്ടീസ് നൽകുന്നതിന് മുമ്പ് പാലിക്കേണ്ട രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു. ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് ആദായനികുതിക്ക് വിധേയമായ വരുമാനം, ലാഭം അല്ലെങ്കിൽ നേട്ടങ്ങൾ എന്നിവ കുറച്ചുനിർണ്ണയിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു ആദ്യ വ്യവസ്ഥ. രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ, (i) വകുപ്പ് 22 പ്രകാരം നികുതിബദ്ധൻ തന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ നൽകുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ (ii) ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നികുതിബദ്ധന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വീഴ്ച വരുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ അത്തരം നികുതിനിർണ്ണയം കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കാരണമുണ്ടായിരിക്കണം. നാല് വർഷത്തിനപ്പുറം എന്നാൽ വർഷാവസാനം

മുതൽ എട്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ നികുതിനിർണ്ണയത്തിനോ പുനർനികുതിനിർണ്ണയത്തിനോ നോട്ടീസ് നൽകാൻ ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് അധികാരപരിധി ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ട മുൻവ്യവസ്ഥകളായിരുന്നു ഇവ രണ്ടും എന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. "ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഓരോ നികുതിബദ്ധനും തന്റെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട കടമയാണെന്ന് അനുമാനിക്കും. മേൽപ്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എല്ലാ പ്രാഥമിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് നികുതിബദ്ധന്റെ കടമയെങ്കിലും, അത് ഇതിനപ്പുറം വ്യാപിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിഗമനത്തിലെത്തി. ആദായനികുതി ഓഫീസർ v. ലഖ്മാനി മേവാൾ ദാസ്, 1976 (3) എസ്സിസി 757; 1976 (103) ഐടിആർ 437 എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള ഈ കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള തീരുമാനങ്ങളിൽ ഈ നിലപാട് ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. "വിശ്വസിക്കാനുള്ള കാരണം" എന്ന പ്രയോഗം റെക്കോർഡിലുള്ള വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായും നികുതി ചുമത്താവുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ രൂപീകരണവുമായി തത്സമയ ബന്ധമുള്ളവയാണെന്നും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം കാരണങ്ങൾ പിന്നീട് ലഭിച്ച ഭൗതികവും നിർദ്ദിഷ്ടവുമായ വിവരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം, അല്ലാതെ ഊഹാപോഹങ്ങൾ, അഭ്യൂഹങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അപവാദങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകരുത്. രൂപപ്പെട്ട കാരണങ്ങൾ സത്യസന്ധമായിരിക്കണം.

33. ഫൂൽ ചന്ദ് ബജ്റംഗ് ലാൽ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസിൽ ഈ കോടതി നിയമത്തിലെ 147-ാം വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പരിശോധിക്കുകയും 147-ാം വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയ സമയത്ത് വ്യാജമോ അസത്യമോ ആയ ഒരു പ്രസ്താവന മനപ്പൂർവ്വം നടത്തുന്നതിലൂടെ ഒരു കക്ഷിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയാണെന്നും ആ നുണ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞ് "നിങ്ങൾ എന്റെ നുണ സ്വീകരിച്ചു, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് പറയുകയാണെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. ഒരു നികുതിബദ്ധന് അത്തരം സാദ്ധ്യത അനുവദിക്കുന്നത് നീതിയെ പരിഹസിക്കുന്നതിന് തുല്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് തന്റെ കൈവശമുള്ള നിർദ്ദിഷ്ടവും വിശ്വസനീയവും പ്രസക്തവുമായ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവസാനിച്ച നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ നികുതിബദ്ധൻ തന്റെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും ശരിയായതും പൂർണ്ണവുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ നടത്തിയതിനാൽ, ആദായനികുതിക്ക് ഈടാക്കാവുന്ന

വരുമാനത്തിന്റെന്റെയോ ലാഭത്തിന്റെന്റെയോ നേട്ടത്തിന്റെന്റെയോ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 147 (എ), വകുപ്പ് 148 എന്നിവ പ്രകാരം ഒരു നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്താൻ അധികാരപരിധി നേടുകയുള്ളൂവെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ, സുപ്രീം കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

25. ..... മുമ്പ് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ചില പുതിയ വസ്തുതകൾ പുറത്തുവരുന്നതിനാലോ മുമ്പ് വെളിപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിവരങ്ങൾ തന്റെ കൈവശമുള്ളതിനാലോ ആ വസ്തുതകളുടെ അസത്യത്തെ തുറന്നുകാട്ടുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പുനർനികുതിനിർണയ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചേക്കാം. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഇത് വെറും അഭിപ്രായ മാറ്റത്തിന്റെയോ നേരത്തെ ലഭ്യമായിരുന്ന അതേ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിഗമനത്തിന്റെയോ കേസല്ല, മറിച്ചത് പുതിയ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വിശ്വാസം രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളുടെ പര്യാപ്തത, കോടതിക്ക് വിധിക്കാനല്ല, മറിച്ച് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിശ്വാസവും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസം ഒട്ടും സത്യസന്ധമല്ലെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അവ്യക്തവും അപ്രസക്തവും നിർദ്ദിഷ്ടമല്ലാത്തതുമായ വിവരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാൻ നികുതിബദ്ധന് അവസരമുണ്ട്. ആ പരിധി വരെ, ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനത്തിൽ കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കുകയും ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് ആവശ്യമായ വിശ്വാസം രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന എന്തെങ്കിലും രേഖകൾ ലഭ്യമാണോ എന്നും ആ വിവരങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും യുക്തിസഹമായ ബന്ധമുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യാം. യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണയം നടത്തുമ്പോൾ ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഇടപാട് യഥാർത്ഥമാണോ അല്ലയോ എന്ന് കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിലൂടെയോ പരിശോധനയിലൂടെയോ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കും, തുടർന്നുള്ള വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 147 (എ) ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഇരട്ട വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ച്, യഥാർത്ഥ നികുതിനിർണ്ണ സമയത്ത് നികുതിബദ്ധൻ വസ്തുതാപരമായ വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായും ശരിയായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ നികുതി ഈടാക്കാവുന്ന വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു.....

34. നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളുടെ സമയത്ത് ഒരു നികുതിബദ്ധന് ആവശ്യമുള്ളത് ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയം നടത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളുടെയും പൂർണ്ണവും സത്യസന്ധവുമായ വെളിപ്പെടുത്തലാണെന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസിൽ ഈ കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഭൗതിക വസ്തുതകൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാഥമിക വസ്തുതകൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് നികുതിബദ്ധന്റെ കടമയാണെന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഇത് വെറും വെളിപ്പെടുത്തലല്ല, മറിച്ച് പൂർണ്ണവും സത്യവുമായ ഒരു വെളിപ്പെടുത്തലാണ്. ഫൂൽ ചന്ദ് ബജ്റംഗ് ലാലിലെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) തീരുമാനത്തെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, തെറ്റായ വെളിപ്പെടുത്തൽ ഒരു യഥാർത്ഥ വെളിപ്പെടുത്തലല്ലെന്നും പൂർണ്ണവും സത്യവുമായ വെളിപ്പെടുത്തൽ നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത തൃപ്തിപ്പെടുത്തില്ലെന്നും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. തന്റെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ പ്രാഥമിക വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള നികുതിബദ്ധന്റെ ബാധ്യത അവഗണിക്കാനോ ലഘൂകരിക്കാനോ കഴിയില്ല. 147-ാം വകുപ്പ് അനുശാസിക്കുന്ന എല്ലാ ആവശ്യകതകൾക്കും അർഹവും തുല്യവുമായ പ്രാധാന്യം നൽകണം.

35. 1987 ലെ ഡയറക്ട് ടാക്സ് ലോസ് (ഭേദഗതി) ആക്ട് നിയമത്തിലെ 147-ാം വകുപ്പ് മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചതിന് ശേഷം 01.04.1989 മുതൽ "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന ആശയം റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഈ കോടതി പരിശോധിച്ച ഒരു കേസാണ് കെൽവിനേറ്റർ ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് (മേൽപ്പറഞ്ഞ). ഈ കോടതി 147-ാം വകുപ്പിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും 1987-ലെ ഡയറക്ട് ടാക്സ് ലോസ് (ഭേദഗതി) നിയമത്തിന് മുമ്പ് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിൽ വീണ്ടും നടത്താൻ കഴിയുമെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു, അതായത്, (എ) ഏതെങ്കിലും നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ 139-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു റിട്ടേൺ നൽകുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ നികുതി ചുമത്താവുന്ന വരുമാനം ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാരണമുണ്ടായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ (ബി) നികുതിബദ്ധന്റെ ഭാഗത്ത് അത്തരം ഒഴിവാക്കലുകളോ പരാജയമോ ഇല്ലെങ്കിലും, നികുതി ചുമത്താവുന്ന വരുമാനം ഏതെങ്കിലും നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ആദായനികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളുടെ പൂർത്തീകരണം മാത്രം നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പുനർനികുതിനിർണ്ണയം നടത്താൻ അധികാരപരിധി നൽകി. എന്നാൽ 01.04.1989 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് 147-ാം വകുപ്പിൽ അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്, ഒരു വ്യവസ്ഥ മാത്രമേ

അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ, അതായത്, വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ, നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്തുന്നതിന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അധികാരപരിധി നൽകാൻ ഇത് മതിയാകും. അതിനാൽ, 01.04.1989 ന് ശേഷം, നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്താനുള്ള അധികാരം വളരെ വിശാലമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, "വിശ്വസിക്കാനുള്ള കാരണം" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് ഒരു ആസൂത്രിതമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, അല്ലാത്തപക്ഷം 147-ാം വകുപ്പ് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് "വെറും അഭിപ്രായ മാറ്റത്തിന്റെ" അടിസ്ഥാനത്തിൽ (ഇത് മാത്രം നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്താനുള്ള കരണമായിരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല) നികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ വീണ്ടും നടത്താൻ ഏകപക്ഷീയമായ അധികാരം നൽകും.

35.1. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ട് ടാക്സസിന്റെ (സി. ബി. ഡി. ടി.) 31.10.1989 ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 549 പരാമർശിച്ച കോടതി, വകുപ്പ് 147 ൽ നിന്ന് "വിശ്വസിക്കാൻ കാരണം" എന്ന പ്രയോഗം ഒഴിവാക്കുകയും "അഭിപ്രായം" എന്ന വാക്ക് പകരം വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുൻകാല വിലയിരുത്തലുകൾ വീണ്ടും നടത്താൻ ഏകപക്ഷീയമായ അധികാരം നൽകുമെന്ന ആശങ്ക ഇല്ലാതാക്കുകയും 1989 ൽ വകുപ്പ് 147 വീണ്ടും ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹം രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട കാരണങ്ങളാൽ പദപ്രയോഗത്തിന് പകരം "വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ട്" എന്ന പ്രയോഗം വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിശദീകരിച്ചു:

6. പുനരവലോകനം ചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും പുനർനികുതിനിർണയത്തിനുള്ള അധികാരവും തമ്മിലുള്ള ആശയപരമായ വ്യത്യാസവും നാം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കണം. നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പുനരവലോകനം ചെയ്യാൻ അധികാരമില്ല; എന്നാൽ പുനർനികുതിനിർണ്ണയം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ പുനർനികുതിനിർണയം ചില മുൻവ്യവസ്ഥകളുടെ പൂർത്തീകരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം, കൂടാതെ വകുപ്പിന് വേണ്ടി വാദിച്ചതുപോലെ "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന ആശയം നീക്കം ചെയ്താൽ, നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്തുന്നതിന്റെ മറവിൽ അവലോകനം നടക്കും.

7. നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അധികാര ദുർവിനിയോഗം നടത്തുന്നത് പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അന്തർനിർമ്മിത പരിശോധനയായി "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന ആശയത്തെ കണക്കാക്കണം. അതിനാൽ, 1-4-1989 ന് ശേഷം, നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ "വ്യക്തമായ വിവരങ്ങൾ"

ഉണ്ടെങ്കിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് വീണ്ടും നികുതിനിർണ്ണയം നടത്താൻ അധികാരമുണ്ട്. വിശ്വാസത്തിന്റെ രൂപീകരണവുമായി കാരണങ്ങൾക്ക് ഒരു സജീവബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ നിയമത്തിലെ 147-ാം വകുപ്പിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിന് പിന്തുണ ലഭിക്കുന്നു. 1987 ലെ ഡയറക്ട് ടാക്സ് ലോസ് (ഭേദഗതി) നിയമപ്രകാരം പാർലമെന്റ് "വിശ്വസിക്കാൻ കാരണം" എന്ന വാക്കുകൾ നീക്കം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, നിയമത്തിലെ 147-ാം വകുപ്പിൽ "അഭിപ്രായം" എന്ന വാക്ക് ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, "വിശ്വസിക്കാൻ കാരണം" എന്ന വാക്കുകൾ ഒഴിവാക്കിയതിനെതിരെ കമ്പനികളിൽ നിന്ന് നിവേദനം ലഭിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, പാർലമെന്റ് ഈ പ്രയോഗം വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുകയും നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഏകപക്ഷീയമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകുമെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ "അഭിപ്രായം" എന്ന വാക്ക് ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു.

36. "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ടെക്സ്പാൻ ഇന്ത്യ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിലെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഈ കോടതി, ഇത് അഭിപ്രായ മാറ്റത്തിന്റെ കേസാണോ അല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിന് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും നിയമപരമായും അതിന്റെ അർത്ഥം കാണേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. "അഭിപ്രായ മാറ്റം" എന്ന പ്രയോഗം അഭിപ്രായ രൂപീകരണത്തെയും തുടർന്ന് അതിന്റെന്റെ മാറ്റത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു പ്രത്യേക ചോദ്യത്തിൽ താൻ ചിന്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വിശ്വാസം രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. അതിനാൽ, നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും നടത്തുന്നതിൽ ഇടപെടുന്നതിന് മുമ്പ്, അത് ഒരു അഭിപ്രായ മാറ്റത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണോ എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നേരത്തെ നടത്തിയ നികുതിനിർണ്ണയം നികുതി ചുമത്താവുന്ന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഷയത്തിൽ വ്യക്തമായി അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമായ സൂചനകളിലൂടെ ഒരു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കോടതി പരിശോധിക്കണം. നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് അവ്യക്തമോ നിഗൂഢമായതോ കൃത്യതയില്ലാത്തതോ ആണെങ്കിൽ, നിർദ്ദിഷ്ട പുനർനികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്ന് പറയുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും.

37. പുനർനികുതിനിർണയ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങൾ കൺവീനിയൻസ് കംപൈലേഷനിൽ അപ്പീൽപ്രതിയുടെ

അഭിഭാഷകൻ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഇത് വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നു:

വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ.

സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച 1989-90 ലെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന്റെ അവസാന ബാലൻസ് ഷീറ്റ് അനുസരിച്ച്, നികുതിബദ്ധന്റെ മൂലധനം ഇപ്രകാരമാണ്:-

പങ്കാളികളുടെ സ്ഥിര മൂലധനം	20,50,000/- രൂപ
നിക്ഷേപ അലവൻസ്	41,47,873/- രൂപ
പങ്കാളികളുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട്	44,28,597/- രൂപ
മൊത്തം	1,06,26,470/- രൂപ

ഇടക്കാല കാലയളവിലേക്കുള്ള ബി/എസ്/ലാഭ നഷ്ടം അക്കൗണ്ട് ലഭ്യമല്ല. എന്നാൽ 1993-94 ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ്/ലാഭ നഷ്ടം അക്കൗണ്ട് മൂലധനത്തിലെ വർദ്ധനവ് കാണിക്കുന്നു, അത് ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു:

പങ്കാളികളുടെ സ്ഥിര മൂലധനം	20,50,000/- രൂപ
നിക്ഷേപ അലവൻസ്	40,02,614/- രൂപ
പങ്കാളികളുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ട്	1,65,25,455/- രൂപ
മൊത്തം	2,25,78,069/- രൂപ

1,19,51,599/- രൂപയുടെ വ്യത്യാസം 1990-91 മുതൽ 1993-94 വരെയുള്ള കാലയളവിലെ നികുതിബദ്ധന്റെ ലാഭമാണ്. അക്കൗണ്ടുകൾ പ്രകാരം 1993-94 സാമ്പത്തിക വർഷത്തെ ലാഭം 5,08,548/- രൂപയാണ്. ഇത് ഒഴിവാക്കിയാൽ, മൂന്ന് വർഷത്തെ ലാഭം, അതായത് 1990-91, 1991-92, 1992-93 എന്നിവ 1,14,43,051/- രൂപയാണ്. പങ്കാളികളുടെ കാലയളവിലെ പണം പിൻവലിക്കലുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ലാഭം കൂടുതലായിരിക്കും. പിൻവലിച്ച തുകകളും നികുതികളും ഇവയാണ്:

	പിൻവലിച്ച തുക	അടച്ച നികുതി
1990-91	20,30,584/- രൂപ	2,48,287/- രൂപ
1991-92	18,87,648/- രൂപ	
1992-93	29,12,038/- രൂപ	2,72,212/- രൂപ
1993-94 (നികുതിനിർണ്ണയ രേഖകളിൽ നിന്ന് കണക്കുകൾ ലഭ്യമല്ല)	68,30,270/- രൂപ	3,83,925/- രൂപ

അങ്ങനെ, മൂന്ന് വർഷത്തെ ലാഭം 1,86,57,246/- രൂപയായിരിക്കും (1,14,43,051 + 68,30,270 + 3,83,925) മൂന്ന് വർഷത്തെ വരുമാനത്തിന്റെ നികുതിനിർണ്ണയം അനുസരിച്ച് 1,69,92,728 രൂപ, അതായത്, (18657246 - 1664518).

ഓരോ വർഷവും മൂല്യത്തകർച്ച ഒഴികെയുള്ള 3 വർഷങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും എ. ഒ. കണക്കാക്കിയ വിൽപ്പന, നികുതി നിർണ്ണയം കുറച്ചു നടത്തിയ അനുപാതം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കുന്നു.

വർഷം	എ. ഒ. കണക്കാക്കിയ വിൽപ്പന	മൂല്യത്തകർച്ച	ബാക്കി	വിലമതിക്കൽ
1990-91	90079199	4329815	85749384	6324989
1991-92	82124877	6222432	75902441	5598817
1992-93	72294757	3575079	68719678	5068892

മൊത്തം വിലമതിക്കൽ	16992728

മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നികുതിബദ്ധൻ തന്റെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തതിനാൽ, മുകളിൽ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്ന വരുമാനം, നികുതിയിളവ് ഈടാക്കുന്നത് നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്ക് കാരണമുണ്ട്.

38. അതിനാൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിലൂടെ, നികുതിബദ്ധന്റെ വരുമാനം പരിഗണനയിലുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന വിശ്വാസം രൂപപ്പെടുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു; നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൈവശമുള്ള ഒരേയൊരു വസ്തു പിന്നീട് സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്ന് 1989-90 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള നികുതിബദ്ധന്റെ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ലഭിച്ച ശേഷം, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 1993-94 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ നികുതിബദ്ധന്റെ ബാലൻസ് ഷീറ്റുമായും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടുമായും താരതമ്യം ചെയ്തു. അത്തരം താരതമ്യത്തിൽ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിബദ്ധന്റെ പങ്കാളികളുടെ കറന്റ്, ക്യാപിറ്റൽ അക്കൗണ്ടുകളിൽ ഗണ്യമായ വർദ്ധനവ് ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിബദ്ധന്റെ ലാഭം ഗണ്യമായി ഉയരുമെന്നും അത് നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അദ്ദേഹം അനുമാനിച്ചു. വിലമതിക്കലിന്റെ കണക്ക് 1,69,92,728.00 രൂപയായി കണക്കാക്കി. അതിനാൽ, നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ വസ്തുതാപരമായ വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നികുതിബദ്ധന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വീഴ്ചയോ പരാജയമോ കാരണം, മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതി ഈടാക്കേണ്ട വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ തനിക്ക് കാരണമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തി.

39. സെർച്ച് ആൻഡ് സീഷർ ഓപ്പറേഷനിടയിൽ നികുതിബദ്ധന്റെ അക്കൗണ്ടുകളും മറ്റ് വസ്തുക്കളും/രേഖകളും വകുപ്പ് പിടിച്ചെടുത്തുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നികുതിബദ്ധൻ പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ സ്ഥിരമായ ബാലൻസ് ഷീറ്റും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും സമർപ്പിച്ചില്ല. അത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവയുടെ അഭാവത്തിൽ,

നികുതിബദ്ധന് വർഷം തോറും സാധാരണ അക്കൗണ്ടുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായി. എന്നിരുന്നാലും, 1993-94 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ വരുമാന റിട്ടേണിനൊപ്പം സ്ഥിരമായ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിച്ചു. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച 1989-90 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ നിന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന കണക്കുകൾ ശേഖരിക്കുകയും 1993-94 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച ബാലൻസ് ഷീറ്റുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

40. 1986-87 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ നികുതിബദ്ധൻ 31.12.1985 വരെ അതിന്റെ സാധാരണ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. 1993-94 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ 31.03.1993 എന്ന തീയതിയിലാണ് അടുത്ത ബാലൻസ് ഷീറ്റ് സമർപ്പിച്ചത്. ഒരു തിരച്ചിലിലും പിടിച്ചെടുക്കൽ പ്രവർത്തനത്തിലും വകുപ്പ് ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തതിനാൽ ഇതുവരെ തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ശരിയായ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ പരിപാലിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നികുതിബദ്ധൻ പറഞ്ഞതിനാൽ ഇടവേളകളിൽ ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. തുടർന്നുള്ള അക്കൗണ്ടിംഗ് വർഷങ്ങളിൽ കുറയ്ക്കുന്നതിന് ലെഡ്ജർ ബാലൻസ് നേടുന്നത് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിച്ച 31.03.1989 ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 1989-90 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിബദ്ധന്റെ ബാലൻസ് ഷീറ്റായി കണക്കാക്കിയതിനാൽ, ഇത് താൽക്കാലികമായും എസ്റ്റിമേറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലും തയ്യാറാക്കിയതാണെന്നും ക്രെഡിറ്റ് നേടുന്നതിനായി സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചതാണെന്നും അതിനാൽ നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമാണ് നികുതിബദ്ധന്റെ വിശദീകരണം. 1989-90 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പുനർനികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിലും ഈ ബാലൻസ് ഷീറ്റിനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. ആദ്യ അപ്പീൽ നടപടികളിൽ, അത്തരം ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് നൽകിയ ബാലൻസ് ഷീറ്റും വിശ്വസനീയമല്ലെന്നും അത് തള്ളിയെന്നും സിഐടി (എ) 26.03.2002 ലെ അപ്പീൽ ഉത്തരവിൽ നിരീക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, 1989-90 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് ക്രെഡിറ്റ് നേടുന്നതിനായി നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിച്ച അത്തരം ബാലൻസ് ഷീറ്റിനെ ആശ്രയിക്കാൻ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കഴിയില്ല. അത്തരം ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ, മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിബദ്ധന്റെ വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുവെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്താൻ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പക്കൽ മറ്റ് വിവരങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

41. മുൻ വർഷത്തെ വരുമാനം ആദായനികുതി ബാധകമാകുന്ന പരമാവധി തുക കവിയുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ മൊത്തം വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ സ്വമേധയാ നൽകാൻ 139-ാം വകുപ്പ് ഓരോ വ്യക്തിക്കും ബാധ്യത നൽകുന്നു എന്നത് ശരിയാണ്. ആ വർഷത്തെ നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭൗതിക വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്താൻ നികുതിബദ്ധൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കൽക്കട്ട ഡിസ്കൗണ്ട് കമ്പനി ലിമിറ്റഡിൽ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധിച്ചതുപോലെ, നികുതിനിർണ്ണയത്തിന് ആവശ്യമായ പ്രാഥമികവും പ്രസക്തവുമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും പൂർണ്ണമായും യഥാർത്ഥമായും വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് നികുതിബദ്ധന്റെ കടമ, ഇത് ഇതിനപ്പുറം വ്യാപിക്കുന്നില്ല. നികുതിബദ്ധൻ പ്രാഥമിക വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാധ്യത നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറും. നികുതിബദ്ധൻ തെറ്റായ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത് വരുമാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലല്ല. ക്രെഡിറ്റ് ലഭിക്കുന്നതിന് സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിന് മുമ്പാകെ നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിച്ച "ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ" അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നികുതിബദ്ധൻ തന്നെ മുമ്പത്തെ അപ്പീൽ നടപടികളിൽ സിഐടി (എ) തള്ളിയിരുന്നു, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 1993-94 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തെ നികുതിബദ്ധന്റെ തുടർന്നുള്ള ബാലൻസ് ഷീറ്റുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി, അത് നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിക്കുകയും റെക്കോർഡിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു, വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് തെറ്റായി നിഗമനം ചെയ്യുകയും പുനർനികുതിനിർണ്ണയ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

42. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തേക്കുള്ള നികുതിബദ്ധന്റെ പ്രാരംഭ നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രസക്തമായ മുൻ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിബദ്ധന്റെ പൊരുത്തക്കേടുകളെയും ചെലവുകളെയും കുറിച്ച് ഒരു സ്വതന്ത്ര വിശകലനം നടത്തുകയും അതിനുശേഷം നിയമത്തിലെ 143 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കുകയും ചെയ്തതായും നമുക്ക് പരാമർശിക്കാം. വകുപ്പ് 143 (3) പ്രകാരം ഒരു നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവിന് മുമ്പ് വകുപ്പ് 142 (1) (2), (3), വകുപ്പ് 143 (2) പ്രകാരം നോട്ടീസ്, അന്വേഷണം, ഹിയറിംഗ് എന്നിവ ഉണ്ടെന്ന വസ്തുത കോടതി ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നികുതിബദ്ധൻ തെറ്റായ ഒരു പ്രസ്താവനയും നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിബദ്ധന്റെ വരുമാനം നികുതിനിർണ്ണയത്തേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണെന്നും അതിനാൽ നികുതിനിർണ്ണയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്നും നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയ തുടർന്നുള്ള ആത്മനിഷ്ഠമായ വിശകലനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല അത്. ഇത് നികുതിനിർണ്ണയം വീണ്ടും

നടത്തുന്നതിനുള്ള അടിത്തറയാകാൻ കഴിയാത്ത വെറും അഭിപ്രായമാറ്റമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

43. നമുക്ക് പരാമർശിക്കാവുന്ന ഒരു വശം കൂടിയുണ്ട്. പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ റിട്ടേണുകൾ സാധാരണ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾക്കൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. വകുപ്പ് 139 ലെ ഉപവകുപ്പ് (9) (എഫ്) പ്രകാരം, അത്തരം റിട്ടേണുകൾ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനും നികുതിബദ്ധനും തെറ്റായ റിട്ടേണുകളായി കണക്കാക്കാമായിരുന്നുവെങ്കിലും, പരാജയപ്പെട്ടാൽ റിട്ടേണുകൾ അസാധുവാകുമായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും, രേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിബദ്ധന് അത്തരം പോരായ്മ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുകയും മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന കാലയളവിനുള്ളിൽ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാൻ നികുതിബദ്ധനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നികുതിബദ്ധൻ സമർപ്പിച്ച റിട്ടേണുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിലെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം സാധാരണ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ പരിപാലിക്കാനും ഫയൽ ചെയ്യാനും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, അത് വിശദാംശങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ഫയൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്നതും നികുതിബദ്ധന്റെ വാദമാണെന്നും കോടതി പരാമർശിക്കുന്നു. നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളുടെ സമയത്ത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൃത്യമായി പരിശോധിക്കുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്ത മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും 143–ാം വകുപ്പിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരം നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകളിൽ കലാശിച്ചു. സാധാരണ ബാലൻസ് ഷീറ്റും ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടും ഇല്ലാതെ ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ടേൺ തെറ്റായിരിക്കാം, പക്ഷേ തീർച്ചയായും അസാധുവല്ലെന്ന് പറയാൻ ഇത് മതിയാകും. പോരായ്മയുള്ള ഒരു റിട്ടേൺ അസാധുവായ ഒരു റിട്ടേണായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പോരായ്മയെക്കുറിച്ച് നികുതിബദ്ധനെ അറിയിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരമുണ്ട്, കൂടാതെ നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിനുള്ളിൽ പോരായ്മ(കൾ) പരിഹരിക്കപ്പെടാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന് റിട്ടേൺ അസാധുവായ റിട്ടേണായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയൂ. പോരായ്മകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും അത് തിരുത്തലിനായി നികുതിബദ്ധനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിലാണ്. വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹമാണ്. ഇതിന്റെ ബാധ്യത നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. അദ്ദേഹം വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേൺ ഒരു വികലമായ റിട്ടേൺ ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ

വർഷങ്ങളിലൊന്നും, നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ റിട്ടേണുകൾക്ക് പോരായ്മയുണ്ടെന്ന് ഒരു പ്രസ്താവവും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല.

വകുപ്പ് പിടിച്ചെടുത്തതിനാൽ പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം സാധാരണ അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, വരുമാനത്തിന്റെ റിട്ടേണുകൾക്കൊപ്പം താൽക്കാലിക ലാഭനഷ്ട അക്കൗണ്ടുകളും വരുമാനത്തിന്റെ മറ്റ് വിശദാംശങ്ങളായ ക്യാഷ് ഫ്ലോ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റുകളും, നികുതിനിർണ്ണയ നടപടികളിൽ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൃത്യമായി അന്വേഷിച്ച നികുതിനിർണ്ണയ പങ്കാളികളുടെ ക്യാപ്പിറ്റൽ, കറന്റ് അക്കൗണ്ടുകളിലെ വർദ്ധനവ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഫണ്ടുകളുടെ ഉറവിടവും പ്രയോഗവും കാണിക്കുന്ന സ്റ്റേറ്റ്മെന്റുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

45. അതിനാൽ, മുകളിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പരിഗണനയിലുള്ള മൂന്ന് നികുതിനിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലെ പുനർനികുതിനിർണ്ണയങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാനാവില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയതിൽ ട്രൈബ്യൂണൽ ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ അത്തരം കണ്ടെത്തലുകൾ റദ്ദാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെറ്റുപറ്റി. തൽഫലമായി, 12.09.2009-ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ പൊതു ഉത്തരവ് ഈ കോടതി റദ്ദാക്കുകയും 29.10.2004-ലെ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ പൊതു ഉത്തരവ് പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

46. കോടതി എത്തിച്ചേർന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനങ്ങളിൽ ഈ ബാച്ചിലെ മറ്റ് സിവിൽ അപ്പീലുകളും ഉൾപ്പെടും. തത്ഫലമായി, നികുതിബദ്ധനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളികളും സമർപ്പിച്ച എല്ലാ സിവിൽ അപ്പീലുകളും ഇതിനാൽ അനുവദനീയമാണ്. ചെലവുകൾ ഇല്ല.

തലവാചകക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കിയത്: നിധി ജെയിൻ

കേസിന്റെ ഫലം: അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.